Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 232 (3232)

СУБОТА
6 грудня
2003 року

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Крок до довіри та ефективної співпраці

Індія надає великого значення першому візиту високої парламентської делегації із Києва часів незалежної України. В цьому запевнив Голову ВР України Володимира Литвина спікер Нижньої палати Парламенту Індії Манохар Джоші. Під час зустрічі в Делі він наголосив, що Індія зацікавлена в розвитку співпраці з Києвом у всіх галузях. Безумовно, сприятиме цьому і щойно створена в парламенті група дружби з Україною, до якої увійшло 17 депутатів, що представляють різні політичні партії. Як повідомив М. Джоші, її очолить один із найстаріших та найшанованіших членів індійського парламенту. До речі, аналогічна група в українському парламенті нинішнього складу була створена в липні 2002 року і налічує 18 депутатів.

Наступного року на запрошення В. Литвина М. Джоші відвідає Україну, а передуватиме цій події візит парламентської групи дружби, під час якого обговорять шляхи подальшої міжпарламентської співпраці. Володимир Литвин отримав згоду на відвідання України і від спікера Верхньої палати парламенту, віце-президента країни Б. С. Шекхавата.

Українська парламентська делегація протягом чотирьох днів офіційного візиту відкривала для себе Індію. В інтерв'ю журналістам, яке Володимир Литвин дав в аеропорту Делі перед поверненням до Києва, Голова ВР підбив підсумки візиту. «Ми просунулися далі у наших намірах мати довірливі стосунки, які б мали стратегічний вимір.

(Закінчення на 2-й стор.).

Важлива складова громадянського суспільства

Звернення Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з нагоди Дня місцевого самоврядування

Шановні співвітчизники!

За доброю традицією 7 грудня відзначають День місцевого самоврядування. Це свято по праву пов'язують з державними святами доби незалежності і сприймають як дату, що є знаковою віхою у становленні Української держави.

Місцеве самоврядування як невід'ємна частина державного устрою, його управлінського механізму відіграє важливу роль у повсякденному житті наших громадян, консолідації громадянського суспільства, наближенні до європейських стандартів державотворення.

Упевнений, що подальший розвиток та вдосконалення місцевого самоврядування й регіональної політики буде запорукою збереження миру і злагоди в українському суспільстві, потужним стимулом для сталого економічного зростання, підвищення добробуту людей, істотних змін на краще в усіх сферах нашого життя.

Бажаю всім працівникам місцевого самоврядування міцного здоров'я, щастя, добра, наснаги та енергії, нових здобутків на ниві зміцнення державності. Сподіваюся, що цей святковий день додасть настрою, надихатиме на нові звершення задля розвитку рідної України.

Щиро вітаю всіх зі святом — Днем місцевого самоврядування!

8 грудня цього року у Верховній Раді України відбудуться парламентські слухання на тему: «Про державну політику в галузі повернення та компенсації втрачених (знецінених) заощаджень громадян. Стан відновлення та перспективи».

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Чайлд Хессем (1859—1935 рр.)

За роялем (1908 р.)

Сьогодні — День Збройних Сил України

Захисникам Вітчизни!

Щиро вітаю вас з дванадцятою річницею Збройних Сил України.

Наші вітчизняні Збройні Сили перебувають на відповідальному етапі глибокого реформування, мета якого — мати в Україні сучасну мобільну, оптимальну за чисельністю, добре озброєну, боєздатну армію, забезпечену всім необхідним для оборони Батьківщини, захисту недоторканності її кордонів.

Верховна Рада України і надалі наполегливо працюватиме над створенням і зміцненням законодавчої бази для функціонування і розвитку Збройних Сил, надійного соціального і правового захисту військовослужбовців, ветеранів військової служби і праці, членів їх сімей.

Упевнені: особовий склад Збройних Сил України неухильно підвищуватиме професійну майстерність, зразково виконуватиме патріотичний обов'язок.

Нехай надихає вас безсмертний подвиг славних синів Вітчизни у грізні роки двобою з фашизмом.

Міцного вам здоров'я, особистого щастя, добра вашим рідним і близьким.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Обороноздатна і миротворча

Дванадцять років тому популярне в народі армійське свято почали відзначати не 23 лютого, а 6 грудня. Саме цю дату вважають днем народження Збройних Сил України.

До розпаду Союзу на території Української республіки дислокувався майже мільйон військовослужбовців армії СРСР. Однак це була частина військового формування, а не самостійна обороноздатна армія. Саме таку силову структуру, засновану на принципі достатніх якості та кількості, намагається побудувати Україна.

Сьогодні армія провадить миротворчу діяльність, захищає державні інтереси і реформується. До 2015 року вона має мінімізуватися до 295 тисяч і перейти на контрактну основу. Але для такого відповідального кроку лише бажання відповідати європейському стандарту недостатньо. За найскромнішими підрахунками фінансистів, професійна армія коштуватиме бюджету 850 млн. доларів на рік.

Утім, сам термін «професійна армія» некоректний стосовно військовослужбовців ЗС України. Особовий склад захисників Батьківщини — це професійні, добре підготовлені та високоосвічені військові кадри. Це оцінили в багатьох країнах світу, де українські контрактники виконують миротворчу місію.

(Закінчення теми на 4-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЧИТАЙМО «ГОЛОС» РАЗОМ!

Микола СЕЛІВОН, голова Конституційного Суду України:

— Газета «Голос України» мені подобається. Останнім часом її зміст став більш людяним. І це імпонує. Газета вдало поєднала публікацію матеріалів з проблем, що стосуються життя нашого суспільства, зачіпають кожну людину.

Бажаю газеті побільше читачів і щоб вони були задоволені газетою так, як, наприклад, я. А читачам «Голосу України» бажаю того, чого бажають зазвичай людині: здоров'я, благополуччя, всього найкращого. І — процвітання нашій Батьківщині.

Корисне з прекрасним

«Голос України» провів День передплатника на столичному Головпоштамті. Ця акція в нинішній передплатній кампанії не перша, але особлива, бо на Головпоштамті й ритм спілкування, й відвідувачі — особливі. Можливо, сусідство майдану Незалежності спонукає більше до дискусій, ніж до ділових угод. Утім, дискусії теж корисні.

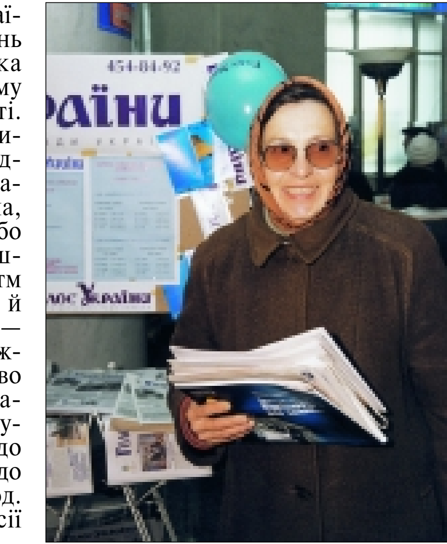

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

(Закінчення на 2-й стор.).

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЧЕРКАСИ

Що вас сьогодні хвилює найбільше?

Ірина, реалізатор, 24 роки:

— Через два тижні мені народжувати дитину. Господар не виплатив декретних, а в пологовий будинок треба не менше тисячі гривень. Чоловіка ж скоротили на роботі.

Микола, водій, 36 років:

— Обурює воляча покірність нашого народу. У напівголодних пенсіонерів відбирають останні копійки, а ми мовчимо. Що ж ми за народ?!

Галина, колишня вчителька, 28 років:

— Рік працювала гувернанткою у Норвегії. Приховувала від нових знайомих, що я з України. Наша держава асоціюється у людей Заходу з убогістю, корупцією, злочинністю, відсутністю моральних норм.

Костя-«човник», бомж, 47 років.

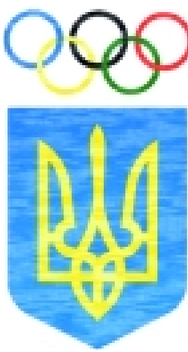
— Мене вже ніщо не хвилює. Хіба що як знайти недоїдок ковбаси у смітнику біля ресторану. Люди стали непривітними, злими, навіть агресивними. Будують храми, а все більше віддаляються від Бога.

Записала Лідія ТИТАРЕНКО.

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

В одеському цирку під час репетиції тигр загриз свою дресирувальницю — 24- річну громадянку Російської Федерації

ПОЛІТИКА

Крок до довіри та ефективної співпраці

(Початок на 1-й стор.).

Я думаю, головне те, що створена група дружби в парламенті Індії, друге — що ми домовилися створити спільну змішану парламентську комісію або групу, яка забезпечила б інвентаризацію і подальший контроль за виконанням наших домовленостей», — зазначив він. Важливим кроком у цьому напрямі може стати створення двосторонньої фахової комісії, яка на основі експертних оцінок розробить перспективний план розвитку співробітництва між нашими країнами. Таку пропозицію зробив українській стороні під час зустрічі з Володимиром Литвином Президент Індії Абдул Калам. Володимир Литвин висловив сподівання, що така ідея знайде підтримку в Президента та уряду України і вже «під час візиту Президента Індії наступного року цей документ можна буде б на рівні президентів розглянути і схвалити. Я думаю тоді можна буде виробити чітку систему роботи на результат».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Відбулося осмислення того, що нам потрібно переходити від ситуативних зв'язків до постійної роботи, враховуючи можливості кожної зі сторін, а також світові процеси».

На переконання Володимира Литвина, Делі та Київ мають багато невикористаних можливостей для співпраці в усіх галузях, починаючи з енергетики та металургії і закінчуючи будівництвом доріг і метро. На запитання «ГУ», що треба зробити в Києві на законодавчому рівні для поглиблення економічної співпраці з Делі, Володимир Литвин відповів так: просто потрібне бажання, і «загальнодержавні справи» мають брати гору над «корпоративними, груповими і клановими». Якщо є до України інтерес таких потужних промислових груп, як індійська «ТАТА», є бажання прийти в нашу країну всерйоз і надовго, «ми повинні чітко викласти наші умови і забезпечити прозорі правила гри» для бізнесу, прозорість роздержавлення («в процесі приватизації повинні перемагати ті, хто запропонує кращі умови, і не повинні брати гору кулуарні домовленості між певними групами, які намагаються поділити всю економіку»), — зауважив Голова ВР. «Ми сьогодні кровно зацікавлені в інвестиціях, а для цього повинні створити прозорі і зрозумілі правила гри, а головне — забезпечити стабільність в Україні. Для того, щоб інвестор був переконаний, що Україна буде сьогодні, завтра і надалі передбачуваною, що дії влади будуть послідовними».

Наші підприємства вже активно працюють з індійцями, зокрема, з реконструкції місцевих меткомбінатів, в енергетиці, але є ще великі незадіяні можливості.

Цікаво, що 80 відсотків металургійних і коксохімічних комбінатів в Індії за радянських часів побудували саме українські фахівці, тож перспективи взяти участь в їх реконструкції та у спорудженні нових підприємств у нас великі. «Слова Президента Індії про те, що треба розробити стратегічні програми розвитку і подивитися на 10—15 років вперед, є справедливими. Наша комісія має великий шмат роботи», — підсумовував Голова групи з міжпарламентських зв'язків з Республікою Індія народний депутат України Юрій Єхануров.

На жаль, у жорсткій конкурентній боротьбі з Росією за південноазійські ринки ми поки що програємо. Так було і в оборонній галузі, коли Україна після невдалих переговорів з Делі була змушена укласти танковий контракт з Пакистаном, що зумовило негативну реакцію Делі та було однією з причин тривалої паузи в наших відносинах.

Після розвалу СРСР росіяни «успадкували» всю його посольську та торгову інфраструктуру, що також сприяло закріпленню цієї держави в статусі головного політичного й економічного партнера Делі серед колишніх країн СРСР.

Після 1992 року обміну політичними візитами між нашими країнами не відбувалося сім років. Додало масла у вогонь і засудження Києвом ядерних випробувань в Індії, яке Делі розцінив як «недружній крок дружньої держави».

Вивести індійську проблематику з периферії наших інтересів удалося минулого року, чому сприяв державний візит Президента України 2002 року. Наступного року, як очікують, Київ з візитом у відповідь відвідає індійський Президент Абдул Калам.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Київ—Делі—Київ.

На знімку: зустріч В. Литвина з міністром з парламентських справ Сушмою Сварадж.

ВІТАННЯ

З нагоди Дня місцевого самоврядування Голова Верховної Ради Володимир Литвин привітав зі святом територіальну громаду міста Києва. Глава парламенту зазначив зокрема: демократичні перетворення в місті Києві здійснюються на основі прийнятого у 1999 році Закону «Про столицю України — місто-герой Київ». Нині місцеве самоврядування становить серцевину політико-правового життя киян, наближаючись до європейських стандартів.

Складно, суперечливо, інколи болісно

На збори Асоціації міст України та громад до Києва приїхали понад 350 міських голів міст—членів асоціації. Участь у зборах взяли Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк, народні депутати, представники уряду та адміністрації Президента.

У доповіді, з якою виступив президент АМУ київський міський голова Олександр Омельченко та в обговоренні і дискусіях учасників зібрання наголошувалося, що розвиток місцевого самоврядування в Україні відбувається ***«складно, суперечливо, а інколи й болісно».*** *Незважаючи на те, що напрацьована законодавча база про місцеве самоврядування, ратифіковано Європейську хартію, відсутність законів про місцеві податки і збори, комунальну власність, адміністративно-територіальний устрій, територіальну громаду, місцеву міліцію, місцеві референдуми тощо «позбавляє ради та їх виконавчі органи можливості повною мірою здійснювати свою правозадатність на відповідній території».*

В урочистій атмосфері було вручено нагороди юним переможцям всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка «Місто посміхається» та пролунали поздоровлення з Днем місцевого самоврядування.

Фото Михайла ГОЛЯКА.

Анатолій КАРАСЬ.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Міністр оборони України Євген Марчук на урочистому прийомі в Генеральному штабі ЗСУ з нагоди 12-ї річниці нашої армії нагородив відомчими відзнаками кращих захисників Вітчизни, а також вручив премії переможцям конкурсу на краще висвітлення у творах літератури та мистецтва військово-патріотичної тематики і діяльності української армії. У Маріїнському палаці державні нагороди одержали офіцери та генерали, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною. А ввечері для військовослужбовців і членів їхніх родин у столичному палаці культури «Україна» відбувся святковий концерт. У фойє палацу експонувалися моделі зразків техніки та озброєння, а також фотовиставка, присвячена Збройним Силам України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Міністр оборони України Євген Марчук нагороджує командира 398-го танкового полку дивізії Західного оперативного командування підполковника Олексія Тарана орденом Данила Галицького до 12-ї річниці створення Збройних Сил України.

Прем'єр-міністр Польщі опинився у шпиталі

Унаслідок аварійної посадки урядового вертольота ушкодив хребет прем'єр-міністр Польщі Лешек Міллер. Нині він у шпиталі МВС у Варшаві. Медики кажуть, що оперативного втручання для лікування прем'єр не потребуватиме. Поранення дістали й інші пасажири вертольота. Спецкомісія з'ясовує причини інциденту. Як припускають, у повітрі у вертольота відмовив один із двигунів, а перед посадкою — другий.

«Таврія» за кращий благоустрій

Автомашину «Таврія» виграла Сокільська сільська рада, що в Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині, в обласному конкурсі сільських органів місцевого самоврядування на кращий благоустрій населеного пункту.

У складі сільради Сокола, де головує Інна Бешлей, чотири села. За підтримки директора місцевої агрофірми «Мрія» Сергія Кротіка сільська рада дбає, щоб умови проживання наближалися до міських. Тут відмінний водогін, охайні асфальтовані вулиці, тротуари, газони, клумби, фруктові сади, акуратні огорожі.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Вибори сенсацій не обіцяють

У Росії завершилася виборча кампанія. У неділю народ обере нових депутатів до Державної Думи. Підсумок минулого виборчого марафону один — Кремль домігся своєї мети не надто напружуючись.

Майбутня Дума буде так само керована, як і попередня. Якщо взяти політичні партії, котрі, поза сумнівом, є прохідними, то за ставленням до президента Путіна можна виділити насамперед «захоплених абсолютно» — це «Єдина Росія», ЛДПР, «Народна партія» і партія аграріїв (АПР). Дещо менш «захоплені» — «Родіна» на чолі з українофобом Дмитром Рогозіним, «покірні опозиціонери» — «Яблуко» і права — «СПС». А насправді в Росії єдина опозиційна партія — КПРФ на чолі з Геннадієм Зюгановим.

Передвиборний марафон запам'ятався тільки одним — відсіканням комуністів від електронних і друкованих ЗМІ, лайкою на адресу КПРФ. Кампанія велася так брутально і брудно, що симпатиків ідей ленінізму в російському суспільстві стало більше, ніж за часів СРСР. Як заявив Геннадій Зюганов журналістам, «так колись воювали з дисидентами і гомосексуалістами».

Наприклад, до «Яблука» Григорія Явлінського партія влади стала лояльніша. Адже Захід не вибачить, якщо в новій Думі не буде лібералів-демократів. У Думі також потрібні патріоти, які не відхилятимуться від генеральної лінії — це «Єдина Росія». Партія чиновників, очолюють її чиновники, і в Думі вона захищатиме чиновницькі інтереси і забезпечуватиме майбутні президентські вибори Володимира Путіна.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Він пам'ятає, як співав Франко...

Сьогодні Миколі Колессі — 100 літ. Він сам, патріарх української музичної культури, слухатиме у Львівській опері урочисту академію і концерт на свою честь. Звучатиме симфонія №1 соль мажор, диригент — Ярема Колесса, онук ювіляра.

Микола Колесса не любить слова «патріарх», бо там є щось бронзово-холодне, а його душу осінь не зачепила. Уявіть, слухаючи на І Міжнародному конкурсі диригентів імені Миколи Колесси свою Другу симфонію, він сказав: «Там дещо є зайве, треба скоротити!». Він не обходиться без ранішньої філіжанки кави, не цурається й люльки, його не полишає мудрий гумор: «Життя є гарне і варто жити, перетворюючи його на задоволення у всьому. Щоб було в ньому місце для творчості. А головне, аби була користь від людини і їй самій, і її оточенню».

...Микола Колесса народився в Самборі. Навчався у Празькій консерваторії, а у Львівській був ректором. У різні часи був диригентом оперного театру, оркестру філармонії, хорової капели «Трембіта». Його вчив ще Станіслав Людкевич, котрий прожив 103 роки. Він пам'ятає, як співав Іван Франко, з голосу котрого батько записував пісні. Жартує з приводу свого довголіття: «Живу та й живу. Те, що дожив до років Людкевича, для мене велика несподіванка!». Він виховав плеяду видатних диригентів, котрі припадали шанобливо до руки Учителя під час концертів, що відбулися днями у Львові.

Дивовижна оця нинішня зима-весна: у Львові продають на базарах проліскиі! Може, вони розквітли для Патріарха?

«Голос України» приєднується до всіх голосів, які нині співають «многая літа» знаменитому львів'янину.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

СПОРТ

«Динамо» (Київ) — серед європейської еліти

Футбол. До почесної десятки найкращих футбольних клубів Європи за підсумками 49 розіграшів Кубка чемпіонів (1955—1991) і Ліги чемпіонів (1992—2003) увійшло київське «Динамо». Наша команда брала участь у 22 турнірах, провела 151 матч, святкувала 71 перемогу за 30 нічиїх і за 50 поразках із загальною різницею м'ячів 221—165. Зі 172 очками (за старою системою нарахування) клуб із столиці України посідає дев'яту позицію заліку. А в разі перемоги над міланським «Інтером» 10 грудня за набраними очками може зрівнятися з амстердамським «Аяксом», котрий у списку восьмий. За умови, що нідерландці у гостях програють бельгійському «Брюгге».

Перше місце історичного заліку ось уже не одне десятиріччя утримує мадридський «Реал», котрий на понад сто очок випереджає найближчого переслідувача — мюнхенську «Баварію». Далі йдуть італійські «Ювентус» і «Мілан», а також англійський «Манчестер Юнайтед».

Відзначимо, що в цій таблиці динамівці Києва залишили позаду такі відомі клуби Європи, як «Ліверпуль» та «Арсенал» (обидва — Англія), «Інтер» і «Лаціо» (обидва — Італія), «Боруссію» (Дортмунд) і «Байєр» (обидва — Німеччина), а також багато десятків інших елітних команд. А факт лідерства динамівців Києва серед клубів колишнього Союзу взагалі не викликає сумнівів. Російський «Спартак» посідає 26 позицію, а московський «Локомотив» і донецький «Шахтар» замикають першу сотню.

А тим часом динамівці завершили тренувальний збір в Італії. Там вони зіграли ще один контрольний матч. **«Салернітана» — «Динамо» (Київ). 1:4.** Салерно. Стадіон «Арекі». 4000 глядачів. **Голи:** Туллі, 4 — Шацьких, 49, Белькевич, 60, Головко, 79, Мілевський, 86. **«Динамо»:** Шовковський (Рева, 72), Гавранчич, Саблич (Юсуф, 46), Дмитрулін (Головко, 76), Несмачний (Каддурі, 70), Пеєв (Гусєв, 64), Леко (Алессандро, 86), Гіоане (Чернат, 64), Белькевич (Алієв, 72), Рінкон (Хацкевич, 64), Шацьких (Мілевський, 74).

Кубок Італії. 1/8 фіналу. Перший матч. «Інтер» — «Реджина». 2:1 (Круз, 62, 76 — ді Мішель, 55).

Лише результати

Гандбол. Чемпіонат світу серед жінок. Хорватія. **Група С. Україна — Туніс. 33:15.** Норвегія—Аргентина. 45:13. Румунія — Японія. 41:30. **Румунія, Україна — по 5 очок,** Норвегія, Японія — по 4, Туніс, Аргентина — 0.

В. Б.

Працівники апарату Верховної Ради України висловлюють щире співчуття завідувачу сектору документального забезпечення та реєстрації учасників пленарних засідань Верховної Ради України Євгену Васильовичу ДЕГТЯРУ у зв'язку з тяжкою втратою — смертю матері

Марії Іванівни Дегтяр.

Корисне з прекрасним

(Початок на 1-й стор.).

Наша маленька бригада складалася, як завжди, з юристів і пропагандистів. Отже, можна було на місці отримати юридичну консультацію, поспілкуватися з нашими чарівними дівчатами і газету передплатити. Тобто корисне з прекрасним в одній упаковці. Оскільки, як сказано, Майдан — не Бессарабка, то покупців-передплатників за день набралося відносно небагато. Зате дуже багато було тих, хто хотів познайомитися з газетою ближче, а то й хоробро подискутувати з нею (все-таки видання Верховної Ради!). Один з таких був колоритний чоловік, який, здається, так і живе просто на Майдані ще від часів мітингових 80-х років. Такі люди як правило байдужі навіть до того, що серед призів для передплатників «Голосу України» є автомобіль. Ні, не треба мені автомобіля, мені правду подавай! Зрештою, комусь таки потрібна машина, комусь — правда життя. І те, й інше у нас є, і про це варто пам'ятати, бо передплатна кампанія завершується.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Віталій ЖЕЖЕРА.

КРИМІНАЛ

Що ваше — то моє

Саме за цією формулою заради власного збагачення вирішив працювати директор однієї з роменських приватних фірм Михайло П., що дало можливість привласнити шахраєві упродовж одного року 8,5 тисячі гривень. Їх він «забув» виплатити найманим працівникам. Місцеві правоохоронці належним чином оцінили «забудькуватість» спритника і порушили проти нього кримінальну справу. Сподіваються, що це буде наукою для тих ділків, завдяки чим старанням заборгованість із зарплати нинішнього року зросла на Сумщині майже на 35 відсотків.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Cyan Magenta Yellow Black

ЮВІЛЕЇ

Музичній академії — 90!

Цими днями у Києві відбулися урочистості з нагоди 90-річчя заснування Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського. Таку назву цей заклад набув десять років тому. До цього часу він був широко відомий як Київська державна консерваторія.

Тут розпочинали свій творчий шлях сотні видатних співаків, музикантів, композиторів. Найпопулярніші серед них — Дмитро Гнатюк, Микола Кондратюк, Євгенія Мірошниченко, Анатолій Мокренко, Анатолій Солов'яненко, Олександр Білаш, Ігор Шамо та багато інших відомих у всьому світі діячів мистецтв України.

В академії відбулися урочисті збори й великий концерт її випускників, викладачів і талановитих студентів. Свідчення здібностей студентів — кожний третій з них лауреат якогось міжнародного конкурсу. А всього в академії навчається майже півтори тисячі молоді, з яких 200 — іноземці.

На одному із знімків — багаторічний ректор цього навчального закладу, народний артист України, академік Академії мистецтв України, професор О. Тимошенко. Цікаво, що Олег Семенович очолює цей заклад уже майже 25 років. А до цього стільки ж років був проректором у ньому. Серед учасників святкового концерту була й випускниця академії, учениця «світового соловейка» Єлизавети Чавдар, народна артистка України, нині солістка Віденської опери (Австрія) Вікторія Лук'янець. Співала вона в супроводі чудового студентського симфонічного оркестру, яким диригував також випускник академії, народний артист України, нині генеральний директор штату Бонн (Німеччина), професор Роман Кофман.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Фото Михайла ГОЛЯКА.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Вас вітає фірма «Світоч»!

Подвійна насолода від вишуканого шоколаду «Світоч 2 в 1: Молочний та білий шоколад», або просто — «Світоч 2 в 1»!

«Світоч» — одне з найуспішніших вітчизняних підприємств.

Успіхи: високоякісна продукція, оригінальна рецептура, сучасні технології, постійне спілкування зі споживачем, вивчення його потреб та задоволення смаків.

ФЕСТИВАЛІ

Буде кіно. Французьке!

Своєрідний фестиваль-марафон французького кіно розпочався в Одесі — він триватиме протягом грудня—січня. Посольство Франції в Україні та Одеське об'єднання кіноклубів для відкриття фестивалю обрали стрічку класика європейського кінематографа Клода Шаброля «Жіноча справа» із зірками екрана Ізабель Юппер та Марі Третиньян у головних ролях.

Одеські кіномани матимуть змогу побачити також фільми «Код невідомий» Міхаеля Ханеке, трилогію «Три кольори» Кшиштофа Кеслевського, «Мелодрама» Алена Рене та інші відомі роботи французьких кінематографістів. Деякі стрічки демонструватимуться мовою оригіналу.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

«Дзержинка» має виручити місто

ПРИВАТИЗАЦІЯ

Як ми вже неодноразово писали, АТ «Дніпровський металургійний комбінат імені Дзержинського» готують до безпрецедентної приватизації — цілісним пакетом у 98,8 відсотка акцій. Ми зв'язалися з в. о. генерального директора комбінату ***Енвером ЦКІТІШВІЛІ****, щоб дізнатися про стан справ на підприємстві.*

— Енвере Омаровичу, докладніше, будь ласка про це...

— Попри те, що підприємство працює стабільно і виготовляє останнім часом майже 9 тисяч тонн чавуну на добу, до 10 тисяч тонн готового прокату, ситуацію стабільною назвати важко. Найбільша проблема ДМК сьогодні — це технічний стан основних фондів. Наприклад, у доменному цеху 85 відсотків основних фондів зношені. Усі чотири доменні печі востаннє ремонтували за другим розрядом більш як 15 років тому. За останніх 10 років на них здійснювали ремонт тільки третього розряду: він дає змогу лише стабілізувати роботу печі, але не поліпшує її кардинально.

— Що дає модернізація основних фондів власним коштом?

— За 10 місяців нинішнього року в поточні ремонти інвестовано приблизно 110 мільйонів гривень. Торік на підтримання основних фондів у робочому стані спрямовано 87 мільйонів. Але гроші зникають, наче в пісок — результатів практично не видно. Чого ми справді досягли, то це зупинили падіння і стабілізували виробництво на підприємстві. Зуміли переконати колектив у тому, що він може працювати, показали, що за умови зростання рівня виробництва зростає заробітна плата. Починаючи з березня середня заробітна плата на підприємстві становить 679, нині — 856 гривень. Проте в цій динаміці є інший, негативний бік справи — ми досягли межі. Інакше кажучи, того рівня виробництва, який за теперішнього стану устаткування підвищити не можна. Щоправда це не обмежує можливості комбінату в перспективі, з огляду на його потужний потенціал. Якщо підприємство приватизують, то в нього інвестують кошти у найближчі 3—5 місяців для проведення двох-трьох ремонтів доменних печей другого розряду, й уже наступного року можна підняти виробництво. Якщо ні, то комбінат може відпрацювати лише до квітня, а потім — гаси доменні печі. Наслідки будуть катастрофічні. Тому я казав і кажу: коли вже держава не може підтримати свої підприємства, треба залучати інвестора!

(Закінчення на 4-й стор.).

З молитвою про героїв Кримської війни

РАКУРС

Кримська єпархія Української православної церкви почала пошук утрачених храмів, споруджених на півострові на честь героїв Східної війни 1853—1856 рр. Сьогодні точно невідомо, скільки таких церков було побудовано в Криму. Донедавна діючими були тільки три: Володимирський собор — усипальниця російських адміралів (Корнілова, Істоміна, Нахімова і Лазарєва) на міському пагорбі, Свято-Нікольский храм на братерському цвинтарі в Севастополі і Храм Святого Миколая в Євпаторії. Є відомості ще про шість утрачених після революції храмів на околицях Севастополя і Армянська.

Відповідно до Указу Президента України «Про заходи з повернення релігійним організаціям культового майна» за останні десять років релігійним організаціям Севастополя безоплатно передано 12 православних храмів і мусульманська мечеть. Усі вони нині діючі.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На знімку: собор-усипальниця чотирьох адміралів.

Фото автора.

СИТУАЦІЯ

Знову підтримаємо закордонного виробника?

За попередніми оцінками фахівців, нинішнього року із 94 тисяч автомобілів, виготовлених в Україні, 70 тисяч зійдуть з конвеєра Запорізького автомобілебудівного заводу. Лише цього року ЗАЗ і його 537 підприємств-суміжників внесуть у бюджет не менш як 500 мільйонів гривень податків.

Великомасштабна модернізація і розширення виробничих потужностей ЗАТ «ЗАЗ», на які недавно інвестовано 190 мільйонів гривень власних коштів підприємства, дають змогу наступного року виготовити 120 тисяч автомобілів.

Однак... Поправки, що їх внесено в законопроект про держбюджет, зокрема дали «зелене світло» тим, хто робить свій бізнес на імпорті автомобілів. У результаті змін, за які проголосували народні депутати, буде фінансово підірвано не лише виробництво на ЗАЗі. Це, на думку фахівців, шлях до згортання повномасштабного виробництва автомобілів в Україні.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

АНОМАЛІЇ

Закон збереження неприємностей

Французький авантюрист Едмон Шале під час однієї зі своїх подорожей знайшов у покинутому індійському храмі статую кам'яного ідола з величезним діамантом у лобі. Шукач пригод забрав «на згадку» коштовність, хоча провідник, побоюючися гніву стародавнього божества, благав його не робити цього. Тим паче що її постамент прикрашав напис, зміст якого був співзвучний застереженню на трансформаторних будках «Не залізай, уб'є!». Мандрівник не звернув уваги на попередження, і помста «осліпленого» ідола не забарилася: Едмона Шале разом із провідником розшматувала зграя бродячих собак...

А потім унікальний камінь, що одержав назву діамант Хоупа, переходив із рук у руки, ніде не затримуючися надовго. Його шлях був позначений ланцюжком дивних смертей і нещасть. Неначе зла доля переслідувала його власників.

Турецького султана Абдуллу Хаміда — вбито. Князя Івана Канітовицького — вбито. Дипломат Сімон Монтарідес — загинув із дружиною та дитиною, впавши в прірву разом з каретою. Банкір Жак Коле покінчив життя самогубством. Міс Евелін Маклін знайдено мертвою у власному будинку без будь-яких слідів насильства, їй було 20 років.

Нині діамант зберігається в Смітсонівському інституті у Вашингтоні. В нього немає конкретного власника. Це, можливо, зупинило ланцюжок смертей. А може, час, що минув, послабив силу прокляття?

А втім, неприємності можуть бути пов'язані не лише з коштовностями — врешті-решт в історії будь-якого великого діаманта вистачає крові та загадок, — але і з конкретною, цілком нормальною людиною.

Петербурзька красуня Аврора Штернваль стала відома у світському товаристві як фатальна жінка. Причини для цього, варто зазначити, були. Перший її наречений помер за трагічних обставин, буквально за кілька днів до весілля. Трагічно, але трапляється. На жаль це був лише початок.

Другою жертвою став близький приятель О. С. Пушкіна, полковник і камергер Олександр Муханов. Покохавши ще юну Аврору, він запропонував їй руку і серце. Знову було призначено весілля. І знову удар — напередодні урочистої події наречений помер. Через два роки красуню полонив почесний член Петербурзької академії наук Петро Демидов. Весілля відбулося. Але недовго тривало щастя. Незабаром Аврора овдовіла. Через шість років нещасна жінка зробила ще раз спробу влаштувати своє сімейне життя — вона вийшла заміж за полковника кінної артилерії Андрія Миколайовича Карамзіна, сина відомого історика. Але фатум був нещадний. Під час турецької кампанії полковник Карамзін загинув...

Скорившись долі, 48 років Аврора Карлівна прожила самотньо, хоча до самої смерті зберігала красу та чарівність і увагою чоловіки її не обминали.

Що ж це все-таки — випадковість або якась фатальна закономірність? Коли слухаєш такі історії, важко позбавитися враження, що є в природі невідомі сили, котрі роблять грізною матеріальною силою словесне чи навіть зроблене подумки прокляття. Містики стверджували, що смерть переслідувала обранців Аврори лише тому, що її мати колись у мить гніву прокляла всіх чоловіків, котрі наважаться закохатися в її дочку....

Низка дивних збігів може тягтися навіть за таким повсякденним предметом, як автомобіль. На одній із вулиць Львова, за деякими переказами, неприкаяно стоїть «жигульонок» («копійка»). Нинішній господар цієї машини Ігор К. давно вже не сідає за кермо. І зовсім не тому, що соромиться «раритету». Просто він боїться свого «залізного коня» і безуспішно намагається позбутися його.

Коли Ігор купував автомобіль, друзі попередили: господарів машини переслідує «злий фатум». Перший власник загинув за нез'ясованих обставин. У протоколі ДТП записано: «не впорався з керуванням». Вдова, що теж мала права, стала час від часу виводити машину з гаража. Але одного разу, перебуваючи за кермом, відчула, що нібито хтось позаду схопив її за горло крижаними руками. Перелякана жінка різко загальмувала, однак, обернувшися, нікого в салоні машини не побачила.

Вирішивши, що після пережитого нещастя її переслідують «глюки», жінка знову вирушила в дорогу. І знову невидимі руки почали душити її. Не витримавши кошмару, вона залишила автомобіль на узбіччі, а незабаром продала «машину з примарою».

Новий господар був спочатку дуже задоволений покупкою — придбав її майже дарма! Але невдовзі він опинився в лікарні і запевняв усіх, що «клята машина» сама по собі наїхала на нього, хоча він точно пам'ятає, що ставив її на ручне гальмо. Відразу ж після виписки з лікарні він позбавився норовистих «Жигулів».

Про фатальну «копійку» поширилися чутки. Машина змінювала господарів одного за одним, ніде подовгу не затримуючися, поки не потрапила до Ігоря К. Купуючи її, він не повірив у розповіді про чортівню. Але невдовзі...

Зимовим вечором у світлі фар Ігорю раптом здалося, що якась постать метнулася під колеса. І відразу машина підстрибнула, неначе переїжджаючи збиту людини. Жахнувшись від того, що сталося, Ігор зупинився і, вискочивши на дорогу, зупинив автомобіль, котрий їхав слідом: «Допоможіть, я збив людину!» Водій оглянув дорогу, заглянув під «Жигулі», але ні трупа, ні слідів зіткнення не було...

А наступного дня Ігор повісив на всіх навколишніх стовпах оголошення: «Дешево продається машина». Знайшовся ще один матеріаліст, який не повірив чуткам. Придбав. Але вже за кілька днів зажадав віддати «жигульонок» назад. «Машина з примарами мені не потрібна», — пояснив він свій учинок. Річ у тім, що коли його діти, вирішивши обстежити покупку, розмістилися в салоні, то відразу вискочили звідти з криками: «Тато, там сидить якийсь дід!» Звісно, загадкового старця батько не знайшов, але машину, від гріха подалі, вирішив повернути. Потім були й інші покупці. Але врешті-решт «Жигулі», що, схоже, обрали Ігоря за господаря, все одно опинилися в нього. Тепер він навіть не замикає машину. Але викрадачі не ризикують до неї наближатися...

— Маячня! — вигукне скептик.

— Можливо, — погодимося ми. І розповімо останню історію.

Якось Альберт Ейнштейн прибив над порогом свого будинку підкову. Друзі здивувалися: «Невже ти віриш у містику?» — «Звісно, ні, — відповів великий фізик з посмішкою. — Але кажуть, що підкова приносить щастя навіть скептикам...»

Олег ДЕНИСОВ.

СУСПІЛЬСТВО

Буденні роздуми напередодні свята

ЗАВТРА — ДЕНЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Хорольський район — за економічними показниками — провідний на Полтавщині. Далеко за межами держави відомі торгові марки ВАТ «Хорольський молококонсервний комбінат дитячого харчування», «Хорольський механічний завод», «Хорольська мехпекарня», Вишняківського спиртового заводу.

Під час нинішнього скликання районну раду знову очолив Григорій Шевель **(на знімку)**, кандидат сільськогосподарських наук. Ще не так давно він уже був головою райради, представником Президента України в районі, а потім... став безробітним. Такі життєві колізії уготувала йому доля... Древній Хорол і район — його університети. Тут Шевель всюди на слуху. Щось ініціював, добився позитивних зрушень — спільна заслуга. А несвоєчасно розпочався опалювальний сезон — теж... винен Шевель. Можливо, це також авторитет. Бо на ім'я і посаду покладають не лише надії та сподівання громади, а й відповідальність. А що Шевель працює, так — працює, і відпочинок для нього здебільшого тільки зміна характеру роботи... Осіннього дощового і туманного ранку зустрілись із Григорієм Петровичем. За швидким потиском руки він одразу прокоментував:

— Ти знаєш, я більше за, ніж проти. (Йшлося про записане мною щире, відверте слово голови Машівської райради Івана Скорика «Від сільських проблем держава умила руки», «Голос України» від 21 жовтня ц. р.) Але в мене трохи інше бачення й інший підхід. Його суть у тому, що потрібно виживати. І доти, доки ми не об'єднаємося і кожний громадянин не буде нести паличку до спільного мурашника, ми його просто не збудуємо.

Держава — це ми

Загальновідома думка, що держава і народ існують самі по собі. Ні, це аж ніяк не так. Народ обирає Президента — отже, довіряє йому. Ми обираємо народних депутатів і сподіваємося на Верховну Раду. Тобто всі ми повною мірою несемо відповідальність за державу і за самих себе. Згадується біль більш як двохсотрічна історія США. Але жодного з їхніх керівників за весь цей час не ганьбили американці так, як ми своїх. І хочеться сказати: «Люди! Схаменіться, майте совість. Адже ми їх обирали. Ніби кращих із кращих!»

Відбулося обговорення змін до Конституції України. Мабуть, байдужих до цієї теми було небагато. Але особливе питання — районні державні адміністрації. За яким принципом їх формують? Невже у Києві знають краще, кого призначати в Хоролі? А на яких правах? Можливо, структура і залишається. Проте доцільно, щоб не така громіздка, як нині. Нехай вони контролюють, як виконують укази Президента, як дотримуються чинного законодавства на місцях. Але чому місцеве самоврядування, обране народом, не має права формувати свої органи виконавчої влади? Що це — побоювання? Тоді кого? Або таке. Соціалізм канув у минуле. Та не можна відкидати той позитивний досвід, який ми мали в минулому. Ефективно діяла відпрацьована система виконавчої влади, підпорядкованої і раді, і вищим органам. А чому її ігнорують? Чи запропонували щось краще? Ні. Дивлюся я на наше адмінприміщення. В ньому розміщено районну раду і районну державну адміністрацію зі своїми відділами та управліннями. Кількість останніх зростає як гриби після дощу. Складається враження, що на верхах виникла необхідність «під когось» вигадувати посади. І пішов ланцюжок до самого низу: адже потрібна звітність. А де конкретна справа? Коли кожен має запитати насамперед у себе, що корисного зробив для людей, щоб їм жилось краще? В районних державних адміністраціях діє нова інструкція про ведення діловодства. Нею керуються. Шановні! Вникніть в її суть. Якщо її дотримуватися, то, мабуть, будь-яке питання залишиться без вирішення. Далі. Держава задекларувала, що працюємо в умовах ринкової економіки. Яка ж тоді роль в умовах ринкової економіки управління сільського господарства? Неправдивого статиста? Переконаний, воно в ринкових умовах має стати методичним центром. Та за таку допомогу потрібно платити. І чи забезпечить управління цю роль? Мабуть, ні. Необхідні відповідні фахівці, матеріальна база. У зв'язку з цим постає ще одне важливе питання — фінанси. Чому фонди ділить районна рада, а розпоряджається грошима державна адміністрація? Адже це — гроші територіальної громади.

А виживати таки потрібно...

Не перетягуючи ковдри, хто старший. І якщо комусь важко, то бери відповідальність на себе. Хоч би і всю. Не чекаючи, поїде на збори в село начальник управління сільського господарства чи ні, а їхати туди самому: вносити і відстоювати пропозиції стосовно кандидатур керівників. Іншого виходу поки що немає. І коли хто думає, що можна зробити справу, не врахувавши громадську думку, той глибоко помиляється. Не потрібно бути технологом виробництва у приватних або кооперативних підприємствах. Вони самі в себе господарі. Хоча допомагатимемо, якщо виникне необхідність. Зате нам конче необхідно, щоб громада була максимально завантажена роботою; і з людьми своєчасно розраховувалися за виконану роботу, а, відтак, зросте їх добробут; щоб своєчасно і сповна сплачувались податки і в державний, і в місцеві бюджети. І тоді ми виживемо. Буде газифікація, будуть відремонтовані дороги тощо. Наповнення бюджету — основа основ. На благодійну допомогу розраховувати треба, проте сподіватися — не завжди.

Владою не потрібно ділитися. Треба працювати. Колега з області все повчає: «Не шукай гострих кутів, не лізь на рожен. Адже тебе можуть не обрати». А чи так буде принципово? Обрали — необхідно зробити. Не оберуть і тоді, коли або ворогів наживеш чимало, або занадто вимогливий. Ну що ж, така доля керівника.

Головне — люди. З ними необхідно працювати повсякденно. За комуністичних часів у цьому плані робилося дуже багато: політичне та економічне навчання, інформування тощо. Сьогодні ще нічого заміша. Тому люди здебільшого і не вірять. Бо до них звертаємося найперше перед виборами та ще раз на рік на зборах, і то не завжди. А як ці збори опрацьовані в правовому полі? Всюди правовий нігілізм. На мою думку, необхідно запровадити в державі чітку систему роботи з людьми і в плані роз'яснення законодавчої бази, і в плані вивчення основ економіки. Від цього ми лише виграємо. Наведу такий приклад: у сільській місцевості більшість населення і досі не второпала, що СВК або СТОВ принципово відрізняються від колишніх колгоспів.

Нещодавно пройшла конференція районної організації ветеранів. Багато чого довелося вислухати: і хорошого, і поганого. Я поважаю людей і мені важко усвідомлювати те, що вони до кінця не розуміють, а що відбувається. Особливо, якщо ти член СДПУ(о), а не соціаліст чи комуніст. То ветерани переконані, що в тебе інше мислення, інші підходи. Написав відкритого листа — як відповідь. Та чи зрозуміють? Скажу одне. Можна в партії не побачити людину і можна через погану людину не довіряти партії. А в якій партії нема запроданців і пристосуванців та й просто неприваблених людей? Мине час — від них звільняться, а ідея житиме. Та має бути впевненість у завтрашньому дні, в тому, що ми здатні і зобов'язані зробити нашу державу і життя в ній наших людей гідними.

А що у підсумку?

Працювати можна і на результат. У нинішньому скликанні нам вдалося визначити форму співпраці з органами місцевого самоврядування в районі: створено координаційну раду з питань місцевого самоврядування при голові районної ради, підписано угоду про співпрацю між районною радою, міською та сільськими радами. Це сприяє визначенню спільних методів, підходів у вирішенні проблем соціально-економічного та культурного розвитку району, оцінки подій, які відбуваються в територіальних громадах. Уже ввійшло в практику проведення виїзних засідань координаційної ради. Це дає змогу сільським головам на практиці ознайомитись із роботою своїх колег, а кращий досвід застосувати в роботі. Наповнення бюджету є пріоритетним напрямом роботи ради, це — реальна можливість розв'язати найважливіші проблеми життя. В чому ми переконалися на прикладі власної роботи: у 2002 році та за 9 місяців 2003 року бюджет району виконано і перевиконано. Як наслідок, до казни додатково надійшло понад 500 тис. грн. За ці кошти придбано оргтехніку, транспорт, медичне обладнання, музичні інструменти тощо. Нам вдалося погасити заборгованість бюджетних установ з енергоносіїв за попередні роки. Зміцнилася матеріальна база сільських рад. За рахунок перевиконання доходної частини їх бюджетів проведено ремонти приміщень сільських рад, дільничних лікарень, ФАПів, будинків культури, газифіковано населені пункти. У минулому році сім сільських рад придбали автомобільний транспорт. Конкретною справою районної ради було і спорудження пам'ятного знака жертвам аварії на ЧАЕС. Коли відзначали 920-річчя міста та 60-ту річницю від Дня визволення Хорольщини від німецько-фашистських загарбників, відбулося його урочисте відкриття.

Отже, навіть в тих нелегких умовах, що їх переживає сьогодні місцеве самоврядування, необхідно не сидіти склавши руки, а ставити перед собою конкретну мету і працювати. Лише тоді буде конкретний результат.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Цех хлібобулочних виробів ВАТ «Хорольська мехпекарня».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПРИВАТИЗАЦІЯ

«Дзержинка» має виручити місто

(Початок на 3-й стор.).

— Як трудовий колектив ставиться до перспективи приватизації підприємства?

— Моральний настрій на комбінаті нормальний. Як на мене, за дев'ять місяців моєї роботи вдалося досягти головного — зростання виробництва чавуну і сталі, взаєморозуміння. Якщо підприємство одержує партнера, який вбачає у ньому джерело благополуччя колективу та свого власного, то з ним можна і треба працювати. А якщо прийде «партнер», який дивиться на комбінат не як на джерело лише власного збагачення, то це призведе до тяжких соціальних наслідків. Сьогодні всі розуміють — комбінат потрібно приватизувати. Але продавати слід тому, хто має досвід й усвідомлює, що з цим підприємством робити.

— Проте ймовірно, що комбінат купить той, хто не бажає вкладати гроші у розвиток...

— Тоді комбінат просто зупиниться. З ладу буде виведено дві доменні печі через їхню непрацездатність: 12-та піч спроможна допрацювати лише до січня, 9-та — до квітня. Є ще дві, проте закриття половини потужностей призведе до значного скорочення числа робітників. Це справжня катастрофа для Дніпродзержинська — половина людей фактично залишиться без засобів для існування.

— Результати приватизаційного конкурсу оприлюднять вже 15 грудня, а чи цікавилися ситуацією на комбінаті потенційні інвестори?

— Авжеж, цікавилися дві компанії — Індустріальний союз Донбасу і представники «Приват-банку». Але, зауважу, що публічно з проханням надати інформацію для вивчення ситуації звернувся лише ІСД, представники групи «Приват» особливої зацікавленості не виявили. Коли «Приватбанк» подав заявку на приватизацію, ми підготували всі належні документи, але банкіри не захотіли офіційно оформити передачу документації. Тому ми відмовилися її надавати, і я надіслав відповідного листа главі ФДМУ Михайлу Чечетову. А представники ІСД зустрічалися з трудовим колективом підприємства, ознайомили його зі своїми планами щодо розвитку комбінату і розв'язання соціальних проблем: зростання заробітної плати, медичного страхування тощо.

— Скільки, на ваш погляд, треба вкласти грошей у підприємство найближчим часом, після завершення його приватизації?

— Інвестор за перші півроку має вкласти 50—60 мільйонів доларів. Для того, щоб наголошую ще раз, щоб підтримати необхідний рівень виробництва і підготувати підприємство до подальшої модернізації. Ця сума потрібна лише для ремонту доменних печей. А програма розвитку підприємства передбачає будівництво 3-ї конверторної печі, третьої лінії безперервного розливання заготовки. Усе це потрібно здійснювати в паралельному режимі. Загалом у підприємство необхідно інвестувати щонайменше двісті мільйонів доларів.

Сергій ВЛАД.

Спецназ: як риба у воді і як орел у небі

Обіля Очакова посеред лиману штучний острів з весняною назвою Майський. З катерининських часів оселилися тут військові і дотепер володіють островом безроздільно. Очаківці називають острів'ян «диверсантами». На Майському останні 50 років готують морських спецназівців. Повна автономність і закритість острова породили чимало легенд і чуток. Розповідають, що матроси-майчани без зусиль перепливали лиман у пошуках кілометри для того, щоб погуляти цілу ніч в Очакові. А вранці стояли в строю у повній бойовій.

— Для спецназівця такі запливи — пусте, — запевняє капітан І рангу, командир частини з десятилітнім стажем, міський голова Очакова Анатолій Карпенко. Куди складніше витримати іспит на честь, гідність, взаємовиручку, самопожертву. Традиційно добір у війська спеціального призначення був дуже ретельний. Свого часу по півроку роз'їжджали Союзом у пошуках гідних. Головна умова для кандидата в розвідники — виховання хлопчика у повній родині. Величезні морально-психологічні навантаження може витримати боєць, що одержав повну «порцію» материнського тепла і батьківської турботи. Звичайно, вибирали фізично міцних, здорових хлопців.

Відверто кажучи, невисокий і сухорлявий Анатолій Леонідович сам зовсім не справляє враження героя американських бойовиків, такого собі Рембо. За глибоким переконанням Карпенка, сила спецназівця не в накачаних мускулах, а в інтелекті й умінні діяти в екстремальній ситуації. Найскладніше — оцінити обстановку, прийняти адекватне рішення і вийти з мінімальними втратами.

Якось, у 1996-му, довелося підіймати авіаційну бомбу часів війни, виявлену в Херсонському порту. Вибух півтонного снаряда міг знищити усе в радіусі шести кілометрів. З центру Херсона евакуювали 36 тисяч чоловік. Бомбу, що грунтовно засіла в мулі, вручну підкопали, за допомогою саморобних пристроїв завели під неї кінці і все-таки підняли. Операція тривала три години. Якби бомба вибухнула під час підйому, загинули б тільки спецназівці. Це і є мінімальні втрати. Пожертвувати небагатьма заради тисяч життів. Жорстоко, але інакше не можна.

Для розвідника вислів «викликаю вогонь на себе» — не порожній звук. У навчальних планах передбачають ситуації, єдиний вихід з яких — викликати на себе вогонь. Ще з 1973 року їх навчали виходити з-під ядерного вибуху. Наприклад, виявляється, що ракетна установка «Першинг» завдає удару по Миколаєву. За 20 хвилин треба пробитися в ефір і дати повідомлення про перенаправлення удару на Майський. Для запобігання ядерній катастрофі підставляють себе. Тому що є шанс вижити. У мирних жителів такого шансу немає.

Підготувати справжнього професіонала нелегко. На Майському навчають 21 спеціальності — топограф, водолаз, парашутист, підривник, автомобіліст, кулеметник, снайпер, гідроакустик тощо. Особливість полягає в тім, що треба одночасно почуватися як риба у воді і як орел у небі. Виходить не в усіх. А перевіряють навички в так званих відпрацюваннях. Групу з 6—8 чоловік закидають у незнайому місцевість з обмеженим запасом продовольства й озброєння. Протягом чітко визначеного часу треба виконати навчальне завдання: підірвати склад чи міст, проникнути на секретний об'єкт чи запобігти теракту. Можливі і непередбачені обставини, починаючи з «перешкод» супротивника і закінчуючи відсутністю їжі. І цього вчать. Наприклад, напровесні у лісі під корою сосни можна роздобути кашку із суцільної глюкози та клітковини. Дуже поживна, кажуть, навіть солодка, тільки хвоєю відгонить. Але їсти можна.

Не дивно, що у військах спеціального призначення, принаймні на Майському, немає дідівщини. І це за щонайжорсткішої дисципліни. Коли строковики проходили службу три роки, вони весь цей час жили на острові, ніяких звільнень. Отут уже хоч-не-хоч притрешся, пристосуєшся. Та й яка може бути дідівщина, коли і матрос-першоліток і старослужилий йдуть в одній зв'язці і під водою, і в повітрі, а потім тиждень разом носом у грязюці лежать. Командири тут теж особливі. Нема ані начальницько-солдафонської зарозумілості, ані панібратства.

Про одного з таких командирів знає кожен майчанин. Капітан ІІ рангу Володимир Петрович Титаренко прийшов у розвідку в 1953 році, пройшов шлях від матроса до капітана, звільнився з острова начальником спецслужби частини. «Ми не служили, — каже ветеран, — в наших частинах не служать, а працюють. Не применшуючи значення інших спецназів, вважаю спецназ морського флоту, що має свою специфіку, кращим. Побільше б нинішнім майчанам тривог, але тільки навчальних. Адже робота спецназу, як і робота пожежників, —непомітна, та готовність до неї має бути завжди». Цього року Володимирові Петровичу виповнюється 70 років, але він продовжує працювати начальником рятувальної служби Очакова.

Золотий час спецназу минув. Застаріла техніка, з армії йдуть професіонали, вже не ті матроси й офіцери. Складніше з історією, її не забути. Ще при Радянському Союзі «морські котики» з Майського несли бойове чергування на кораблях п'ятої ескадри в Середземному морі, охороняли військові кораблі, ліквідовували наслідки зіткнення суден «Адмірал Нахімов» і «Петро Васьов». Спецназівці випробовували парашутно-десантну техніку, водолазне спорядження, нову зброю.

А в часи незалежної України в/ч А 1594 була першою серед з'єднань Чорноморського флоту, що повним складом склала присягу на вірність Україні. Тоді, у 1992-му, у політичній плутанині це був більше, ніж вчинок. Анатолій Карпенко згадує: «Викликав мене командуючий і каже: ви завдали удару в спину всьому Чорноморському флоту. Я у відповідь: спецназ завжди завдає удару в спину». 1000 чоловік у повному складі, з технікою, озброєнням і секретною документацією стали тоді опорою флоту України. І вже в наші дні хлопці з Майського фактично врятували Харків під час великої аварії на очисних спорудах. Брали участь у миротворчих місіях на території колишньої Югославії, у Сьєрра-Леоне й Іраку, діставали бомби часів війни в Херсоні, Одесі, Ізмаїлі.

Мабуть, забули чи не знають високі військові начальники з Міноборони, наскільки специфічні війська спеціального призначення. Останнім часом на острові почастішали перевірки різних комісій, висновки яких зводяться до одного: утримання частини на Майському — дороге. Пропонують передислокувати «морських котиків» на материк. Бажання заощадити в умовах зубожіння армії зрозуміле. Дивно лише, чому це бажання виникло щодо настільки унікальної частини. Мало того, що доведеться кардинальним чином і не в кращий бік змінити підходи до підготовки бійців. Спецпідрозділи, на глибоке переконання професіоналів, просто не повинні знаходитися поблизу населених пунктів і мирних жителів. Знов-таки, в силу своєї специфіки. А острів, кажуть, будуть... продавати. Чи віддавати. Чутки різні ширяться. Комерцією в армії займатися вигідніше, ніж готувати українських Рембо.

Почула недавно порівняння: «Спецназ — це коханка, до якої біжать, коли стає зовсім несила». А грошей на неї краще не шкодувати. Собі дорожче...

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Планета на ім'я Ірина

КЛУБ ЗНАМЕНИТОСТЕЙ

Серед вітчизняних популярних виконавців Ірина Шинкарук, ніби рідкісна пташка. Витончена голосова співачка: тепер, на жаль, часто доводиться наголошувати на цьому, адже відсутність вокальних даних у її колег вже давно — норма. Екзотична дівчинка, наділена від природи глибоким дорослим тембром. І почуттям гідності: вона не виблискує, треба не треба, в кон'юнктурних концертах та дешевих телетусовках, бо знає собі ціну. Це не заперечать ті, хто пам'ятає її ще школяркою, котра вперто перемагала на зовсім не дитячих конкурсах. Тепер житомирянка Ірина мешкає в столиці. Може, саме це якоюсь мірою вплинуло на перетворення юного створіння на впевнену в собі молоду енергійну леді з бешкетницьким світлом в очах.

— Ірино, останнім часом ви змінили імідж...

— Я взагалі не люблю слова «імідж». Є певний внутрішній стан. От сьогодні він такий, а потім —зовсім інший. Сьогодні я захотіла бути маленькою, мати блакитне волосся, бавитися ляльками. А завтра можу співати про дуже серйозні речі. Я — людина настрою, тому такі зміни у зовнішності для мене природні.

— Спостерігаються зміни й у вашому репертуарі.

— Не так давно виконала відомий романс «Белой акации гроздья душистые». Романс став україномовний і набув сучасного аранжування. Для мене це експеримент, навіть жарт. Збережена манера виконання романсу, хоча він ближчий до танцювальної музики.

— Яка музика вам більше до вподоби?

— Зараз мені більше подобається розважальна, така, під яку можна танцювати. Раніше я співала дуже серйозні пісні. Одного разу підійшла незнайома жінка і сказала: «Мені дуже подобається, як ви співаєте. От тільки пісні у вас сумні. Співайте щось веселіше, то й доля буде веселіша». Ми, українці, звикли плакати. І в піснях, і в житті. Саме тому хочеться, щоб ми більше посміхалися, щоб у піснях було більше позитивної енергетики.

— Улітку цього року ви відвідали Казахстан. Як сприйняли там ваші пісні?

— Я виступала в Астані, де мені дуже сподобалося. Із Казахстаном мене пов'язує фестиваль «Голос Азії», інші поїздки. Кожна поїздка до цієї країни дає потужний енергетичний заряд: зустрічаєш старих друзів, спілкуєшся з публікою. Там ліпше розумієш, що потрібно робити і в якому напрямку рухатись. Я співала українською мовою. Мене дуже гарно приймали і казахи, і українці (у Казахстані чимала українська діаспора). Для розуміння пісні не так важливо знати її текст. Є емоції, є енергетика твору. У мене при собі було багато дисків, і жодного я назад не привезла.

— З ким із українських виконавців ви заспівали б дуетом?

— Нещодавно довелося співати дуетом з Женею Власовою. Це сталося під час фестивалю «Чорноморські ігри». Ми заспівали один куплет народної пісні. Це було несподівано і дуже весело. Але співати в дуеті з кимось ніколи не прагнула, хоча і починала із дуету з батьком.

— А кумедні випадки з вами трапляються?

— Цього року навесні виступала в Чернігові. На сцену одягла яскравий костюм із дуже довгими брюками. Але взуття було на низьких і широких підборах. Виходячи на сцену, я наступила на штани і впала! Мені ще поталанило, що вмію падати: став у нагоді досвід катання на лижах. Умить згрупувалася і за секунду була вже на ногах. Публіка мене підбадьорила: «Нічого! Тримайся! Ми з тобою!». Таким чином моє падіння дало змогу відразу встановити контакт з глядачами, і виступ був удалий. Часто створюються смішні ситуації на «зелених» концертах. «Зелений» концерт — це останній концерт гастролей, де дозволяється жартувати, викидати будь-які коники. Вперше я потрапила на «зелений» концерт лауреатів «Червоної рути» 12-річною дівчинкою. Наді мною мали пожартувати, але врятувала від «зеленіків» група «Брати Гадюкіни»: «Та вона ще сама зелена. Не чіпайте». Тому лише мій виступ не «вписувався» в рамки «зеленого» концерту. А от іншим поталанило менше. У великий барабан «Гадюкіних» кинули петарду. Коли почала співати Жанна Боднарук, її підтримали вісім гітаристів: кожен із них грав щось своє, тому вийшла доволі цікава суміш. Деяким музикантам скотчем посклеювали клавіші: натискаєш одну клавішу — звучать усі інші. Деяких прямо на сцені поливали водою.

— Ви — зірка?

— Я страшенно не люблю цього слова. Я, скоріше, планета, якщо вже говорити мовою астрономії. Планета, на якій щось є, щось живе, яка намагається керувати своїм життям. Коли помічаю ознаки зіркової хвороби у своєму оточенні, хочеться одного: щоб у мене цього ніколи не було. Але я так давно на сцені, що, певне, зірковість мені вже не загрожує.

Розмовляв Іван ДАНЮК.

Екстрим на колесах

ТЕРИТОРІЯ НОЧІ

Біля автозаправки скупчення — дванадцять машин таксі, а в центрі — «Жигулі» і якась метушня.

— А ти казала, ніяких пригод, звичайнісінький нічний променад, — трохи ображено говорить таксист Володимир, з яким удруге їжджу в пошуках пригод. Зупиняємося. Майже водночас із нами під'їжджає міліція.

Розбірки

Як з'ясувалося, на одного з таксистів «наїхав» кримінальний елемент з вимогою віддати ключі і звільнити машину. А коли водій не поступився, той розбив скло і пошкодив капот автомобіля. Потім швидко зупинив «Жигулі» і втік. Але недалеко. В екстрених випадках таксисти передають по рації сигнал про допомогу (спеціальний позивний). У даному разі водій розбитої машини дав орієнтування, і зловмисника затримали. Щоправда, довелося поганятися: «приватник», злякавшись, та ще підстьобуваний нападником, мчав на всіх парах. І нарешті заїхав на заправну станцію як на безпечніше й освітлене місце.

Працівники автозаправки, теж з переляку, викликали міліцію. Тут усе і прояснилося. Не соромлячись міліції, винуватця заварухи просто біля авто відфейсували. Паралельно пояснюючи отетерілому «приватнику» причину такого оточення. По-моєму, правоохоронці були не від того, щоб нахабу трохи провчили, після чого посадили його в «бобика» і поїхали геть.

Їдемо й ми. Мій супутник пожвавішав:

— Бачиш, недарма кажуть, що таксист — одна з найнебезпечніших професій. Якось колегу з нашої фірми (а фірм таксі в Києві понад двадцять. — **Авт.**) крутій один, «підрізаючи», вдарив у бік авто — таксі з пасажирами в кювет. А той чудак на букву «м» — на газ, і тільки його й бачили. Але ми — вчотирьох — наздогнали. Притиснули до бровки. Міліцію викликали... А буває, платити не хочуть, то таксист, коли бачить, що сам не впорається, теж допомогу викликає.

Привілеї

Усе-таки вночі водіям веселіше. Клієнти ще ті. Багато хто напідпитку. Не кожен, бачачи мене, у машину сідає, мовляв, якщо хоч одне місце зайняте — не той комфорт. Найщедріші пасажири — ті, які вдало в казино посиділи. А також гості столиці. Є категорія таксистів, що тільки в «жирних» місцях стоять — біля нічних клубів, в аеропортах, на вокзалах. Вони дуже добре заробляють. Чужих туди не пускають.

Під'їжджаємо до одного з таких місць — майдану Незалежності, гальмуємо біля бровки на всім відомій «рулетці». Вмить у вікні з'являється «місцевий» таксист і грубо запитує, чого Володимир тут зупинився. Але, побачивши мене, тутташи чемно: «А-а, вибач, мужик, ти з пасажиром». І відходить.

— Та це звичайна річ, — каже мій супутник, — біля крутих ресторанів або готелів завжди «свої» стоять. У кожної фірми в Києві є пріоритетні райони. Ми особливо один до одного і не сунемося. Навіщо зайві конфлікти? Якщо вже за викликом приїжджаєш, тоді без претензій. А коли просто зупинишся в очікуванні можливих клієнтів, то тобі від'їхати все одно не дадуть. Адже ті таксисти, що на постійних місцях стоять, часто приплачують охороні цих закладів або міліції — так би мовити, групі підтримки. І необов'язково усі водії з однієї фірми таксі — на вокзалі, наприклад, працюють ті, котрі там давно промишляють, навіть якщо це «приватники».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Фрагменти

Є жінки-таксистки. Володимир каже, вночі вони майже не працюють. «Сидять» здебільшого на викликах. Або просто на людину дивляться: брати чи ні. Насилу вмовляю супутника дозволити мені побути хоча б із півгодини таксисткою. Дозволив. Зупиняє подружжя середнього віку. Дружина, зелівши чоловіку мовчати, сама раз у раз відволікала мене від дороги питаннями на кшталт: чи добре я знаю місто, як давно тут працюю, паралельно розповідаючи, куди їхати. Довезла їх, нарешті...

Повернувшись на місце пасажира, розпитую з приводу «приватників»: напевно, добряче перебивають роботу таксистам? Володимир питання не чує — він, угледівши клієнта, переїжджає у правий ряд. Раптом, нахабно нас «підрізаючи», до голосуючого підкочує шикарна машина зі спецномерами, що підтверджують належність до однієї з гілок влади. Її водій «грачує»! На своє німе запитання одразу чую відповідь: «Це дуже часто».

А до «приватників», з'ясувала, таксисти вже звикли. Вони приїжджають до Києва підзаробити з прилеглих областей. Місто знають погано. Та й не дуже нахабніють. І пасажир уже не кожний до них сяде. А от водії дорогих машин із крутими номерами справді обурюють. Мало того, що вони безпеляційно перехоплюють клієнтів, то ще і правила дорожнього руху порушують, користуючись «ксивами».

Під кінець роботи в центрі міста нас зупиняє відомий футболіст. Володимир радіє: о, кого повеземо! Але, на наше розчарування, спортсмен «завантажив» у машину свого, м'яко кажучи, сп'янілого знайомого, розплатився за нього і попросив доставити «у найкращому вигляді»...

Коментар професіонала

Заступник начальника служби перевезень Головного управління транспорту Київської держадміністрації Сергій МУШТА:

— Нині в Києві кількість фірм таксі перевалила далеко за двадцять. У грудні минулого року Київрада прийняла рішення «Про встановлення правил і надання послуг з перевезення пасажирів і їхнього багажу на таксі в місті Києві», яке передбачає, що кожний перевізник таксі обов'язково має пройти кваліфікаційну перевірку. В майбутньому всі фірми-перевізники повинні перебувати в договірних відносинах з Головним управлінням транспорту. Зараз ведеться робота в цьому напрямі, вже узаконилися 19 підприємств і підприємців.

Регулярно проводяться рейди, організовані службою перевезень і Головним управлінням транспорту, під час яких перевіряють наявність ліцензії, дозволу на перевезення, стан транспортного засобу. Хоча на сьогоднішній день законом не передбачено обмеження на вік автомобіля таксі, будь-яка велика фірма сама встановлює певні норми для свого транспорту. Тим паче, до цього змушує високий рівень конкуренції.

Стосовно штрафів. Коли приймали доповнення до Кодексу про адмінпорушення, чомусь оминули Київ. Тепер звичайний контролер обласного автотранспортного управління має право накласти штраф (до трьох неоподатковуваних мінімумів), тоді як Головне управління Києва такої можливості позбавлено.

А з приводу того, що у певних місцях чергують одні й ті самі таксисти, не пускаючи «чужих», ніде законодавчо такі моменти не враховано. Хоча це серйозне питання, над яким мають працювати правоохоронні органи, у нас таких повноважень нема.

Точка зору

Ілля НОЯБРЬОВ, ведучий телепрограм:

— Пам'ятаю часи, коли було набагато гірше — майже неможливо було знайти таксі в потрібний момент, викликати. А сьогодні такої проблеми немає. Єдина проблема — кількість грошей у людей. Хоча порівняно з будь-якою іншою країною в нас ціни вкрай низькі, не всі можуть дозволити собі їздити на таксі. Мені якось один таксист заломив ціну, я його запитую, чого так багато, а він у відповідь: «А с кого ще візьмеш?».

Слово від...

Пасажирам добре

— **Вас влаштовує сьогодні структура таксі?** — запитую в директора однієї з київських фірм таксі, який побажав залишитися неназваним.

— Треба радіти, поки моїм колегам і мені в тому числі дають заробити. Хоча, за великим рахунком, тепер, звичайно, бардак у нашій сфері. Одні фірми топлять інші, а водночас виникає безліч нових. Конкуренція величезна, але ж для пасажирів добре. У нас найнижчі в Європі тарифи. Бензин зростає в ціні, а в таксі все стабільно — де таке ще знайдеш? Так, є наполеонівські мрії — об'єднати усі фірми в одну і безроздільно панувати. Але це мрія ідіота — адже в нема достатнього впливу, та й марять про таке ще щонайменше два десятки суперників. Хтось зрештою втілить мрію. До цього йде.

Марічка КОРМУШКІНА.

З ІСТОРІЇ КРАЇНИ

Посол Фінляндії: «Наш уряд служить народу, а поліція — друг людей»

Якось посол Фінляндії в СРСР завітав до Києва. Один чоловік у готелі «Дніпро», довідавшись, що він із Фінляндії, радісно розповів послу, що жив колись у її країні. З'ясувалося, то було за часів Другої світової війни: «Я був у Фінляндії в полоні, але ніколи — ні до, ні після цього — не відчував себе вільнішим, ніж там»... Цю історію розповіла журналістам Надзвичайний і Повноважний Посол Фінляндії в Україні Лаура РЕЙНІЛЯ на засіданні прес-клубу МЗС напередодні Дня незалежності, який фіни відзначають сьогодні.

— Незалежність — священна цінність для фінів, — пояснила пані Рейніля. — Ми це зрозуміли, переживши багато воєн: громадянську в 1918 році і ще три окремих у ході Другої світової війни. Першою була Зимова війна, потім так звана війна-продовження проти СРСР, а після цього — війна проти Німеччини за повернення Лапландії. Незважаючи на те, що ми програвали війни, втрачали території й одна п'ята населення була евакуйована із захоплених районів, нам поталанило. Адже наша країна ніколи не була окупована, і наша територія ніколи не була полем бою. А виплата репарацій Радянському Союзу протягом восьми років навіть сприяла майбутньому процвітанню, оскільки нам довелося розвивати нові галузі промисловості.

Фінляндія й Україна більш як 100 років були частинами однієї імперії, і між ними можна проводити багато паралелей. Приміром, інтеграція Фінляндії в Європу тривала 50 років. У зв'язку з цим я поцікавилася, скільки часу, на думку посла, знадобиться Україні, щоб задовольнити свої євроінтеграційні амбіції.

— Все залежить від вас самих, — заявила Лаура Рейніля. — Звичайно, Україна має можливість скоротити цей термін. Багато що залежить від того, як розвиватиметься законодавство. І це завдання для вас складніше, аніж було свого часу для Фінляндії. Нам справді знадобилося 50 років для того, щоб адаптуватися до світового ринку. Але в нас для цього вже було законодавство, що базувалося на верховенстві права. А у вашому нинішньому законодавстві є ще чимало моментів, які гальмують розвиток ринкової економіки. Багато в чому це — спадщина законодавства Радянського Союзу. Крім того, як іноземній громадянці, мені б хотілося, щоб у вас було більше дискусій про те, якою громадяни України хочуть бачити свою країну в майбутньому. Щоб було видно мотивацію прагнення України до Євросоюзу. Є чимало завдань... Одне з них — визначитися, хто ви є і яка ваша історія. За радянських часів про це говорили неточно або інтерпретували надто своєрідно.

Справді, хоча Фінляндія протягом тривалого часу перебувала у складі Росії, її становище було особливим: вона мала свій парламент, свою грошову одиницю і право говорити рідною мовою. Цікаво, що незабаром після здобуття незалежності в 1917 році Фінляндія відкрила своє перше диппредставництво в Києві, глава якого пізніше написав мемуари, перекладені українською мовою. Ленін чекав повернення Фінляндії під крило Російської імперії. «Але ми не хотіли знову об'єднуватися з Росією і багато разів відстоювали свою незалежність», — сказала пані посол.

Вона розповіла також чимало цікавого про сучасну Фінляндію, особливо відзначивши, що її країна —найменш корумпована у світі. На запитання «ГУ», як цього вдалося досягти, відповіла просто:

— Є три основні чинники, що цьому сприяють: давня традиція чесності, незалежна судова система і чітко налагоджена система самоврядування. У громадян Фінляндії немає відчуття, що чиновники знаходяться десь далеко. Наш уряд служить народу, а поліція — друг людей.

Яна СТАДІЛЬНА.

А ЯК У НИХ?

Бути студентом...

Студентська пора — це, безперечно, якщо не найкращий, то, напевне, найвеселіший час у нашому житті. Проте нині безхмарні роки університетської юності часто затьмарюють «виклики» ринкової економіки. Через мізерну стипендію українські студенти часто замість того, щоб сидіти в бібліотеках, сидять на базарах... Після закінчення вузу, працюють офіціантами або продавцями... А як живуть студенти в сусідній Польщі?

Уперше я познайомилася з Катею В. перед лекцією із соціології. Вона розповіла, що її батьки живуть в Естонії, у Польщі вона вчиться вже чотири роки. За цей час Катя блискуче вивчила польську, нині опановує іспанську, не має жодних проблем з екзаменами та заліками. Через кілька днів в одній із кав'ярень у центрі Познані я знову побачила Катю. Вона працювала там офіціанткою. Наступного дня запитала в неї, як їй вдається поєднувати роботу в гамірній задимленій кав'ярні, яка часто закінчується о четвертій ранку, з навчанням? Катя відповіла: "Просто ніколи не дозволяю собі спати довше, ніж до дев'ятої"...

Хоча навчання в польських державних вузах безплатне, більшість студентів, як і Катя, намагаються десь підробляти, бо прожити на одну стипендію неможливо. Уряд Польщі платить їм щомісяця близько трьохсот злотих (приблизно 320 гривень). Однак тільки за житло щомісяця доводиться віддавати від 230 до 350 злотих. Тож якщо батьки не допомагають студенту, то доводиться шукати підробітку.

Томаш С. вчиться на третьому курсі на факультеті сходознавства у Познані. За його словами, йому подобається досліджувати інші культури світу, вивчати східні мови та традиції. Можливо, тому підробіток собі він знайшов у кав'ярні, яка називається «Прощання з Африкою». Тут можна не тільки випити філіжанку чудової кави, а й купити кавові зерна. Зробити вибір між чорними й коричневими, ефіопськими й сомалійськими зернами досить важко. Потрібна порада спеціаліста. Власне, в цьому і полягає робота Томаша — допомагати людям вибирати каву. Загалом, більшість студентів намагаються знайти собі такий підробіток, який би не тільки давав прибуток, а й подобався.

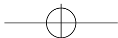
Головною турботою польських студентів є, звісно, майбутня робота. Марта К., яка навчається на юридичному факультеті університету імені Адама Міцкевича, каже, що жодної впевненості у тому, що після закінчення університету вона отримає хоч якусь роботу, немає. За її словами, для того, щоб отримати престижну роботу в Польщі, потрібен не тільки диплом, а й знайомства... Ті ж, у кого немає високих покровителів, вимушені вчитися на двох—трьох факультетах одночасно, їздити за кордон на різні стажування. Одним словом, зробити все, щоб після закінчення вузу стати кваліфікованими спеціалістами.

Тож можна сказати, що проблеми українських та польських студентів схожі: як після закінчення вузу знайти роботу, як поєднувати підробітки та навчання, як стати кваліфікованим спеціалістом. А ще, думаю, бажання в українських та польських студентів теж однакові — як зробити так, щоб студентські роки подовше не закінчувалися.

Тетяна ПАСОВА.

Познань.

Cyan Magenta Yellow Black

28 листопада. Відбулися загальні збори Національної академії наук України з нагоди 85-річчя створення НАНУ.

4 грудня. Київ. Відкриття пам'ятного знака до 90-річчя видатного хірурга Миколи Амосова.

29 листопада. Кіровоград. Під час робочої поїздки до Кіровоградської області Голова Верховної Ради України Володимир Литвин ознайомився з роботою ВАТ «Птахокомбінат».

1 грудня. Відбулися парламентські слухання на тему: «Соціально-економічні проблеми ВІЛ-СНІДу, наркоманії і алкоголізму в Україні та шляхи їх розв'язання».

2 грудня. Тузла. Начальник нової прикордонної застави «Тузла» Роман Цимар з символічним ключем під час церемонії урочистого відкриття стаціонарної прикордонної застави.

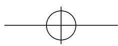

30 листопада. Львівська область. Працівники ВАТ «Галол» перекрили рух харківського поїзда на знак протесту проти затягування процедури санації, в результаті якої виникли борги у заробітній платі та втрачено робочі місця.

3 грудня. Київ. Відбувся шостий етап фестивалю творчості дітей-інвалідів «Повіримо у себе».

Сім днів з життя країни очима фотокореспондентів Михайла ГОЛЯКА, Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу та Прес-КІТ

Україна олімпійська: 1952—2004

До Миколи Авилова радянським десятиборцям не вдавалося перемагати на Олімпіадах. І після Миколи золото Олімпіади жодного разу не діставалося його послідовникам — ані в Радянському Союзі, ані потім у незалежній Україні.

Нагадаємо ж, як 31 рік тому йшов до своєї олімпійської перемоги справжній лицар декатлону Микола Авилов.

ІМЕНА

Микола АВИЛОВ

Досьє «Голосу України»

Авилов Микола Вікторович. Чемпіон СРСР 1972, 1975, 1976 року з десятиборства. На Олімпіаді-68 у Мехіко зайняв 4 місце. Олімпійський чемпіон 1972 року, бронзовий медаліст Олімпіади-76 у Монреалі.

Мюнхен, 7 вересня 1972 року, 10 година.

100 метрів — 11,0 сек.

Йому дістався третій забіг — з німцем Йохимом Кірстом, головним, як усі його запевняли, конкурентом. Зараз Льоня Литвиненко біжить, невдовзі й по них прийдуть судді. Ага, ось вони.

Сонце і мішанина барв, калатання серця і гомін трибун —це їх ведуть на старт... Коли ступні звично вперлися в скобу колодок, коли пальці відчули шорстку пружність синтетичного покриття, коли близько перед очима опинилася доріжка з ледь помітними дзюбинками слідів від шиповок, хвилювання зникло.

Звук пострілу виніс його вперед, між білими смугами розмітки тартанового полотна. Авилов фінішував третім, але Кірст, головне, виявився позаду.

11 година. Стрибки в довжину — 7 метрів 68 сантиметрів.

Дві доріжки розбігу було прокладено біля центральної трибуни, паралельно фінішній прямій. Тільки бігти по них треба було у протилежний бік. Увесь світ зараз звузився до коридора розбігу, і штовхальний брусок маячів десь на обрії. За коротку мить польоту Авилов устиг подумати, що все-таки, схоже, заступив...

Пройшовши трохи, він оглянувся на дружній зойк трибун — на поворотному табло горіло «768», у Кірста — «759».

14 година. Штовхання ядра — 14 метрів 36 сантиметрів.

Ядро штовхали в двох секторах. Коли надійшла його черга, Авилов ретельно вклав снаряд у долоню, щоб дрібні шершавинки припали на пальці. Полетіло непогано, добре полетіло — 14,36, особистий рекорд! Але могутній Кірст штовхнув на 16,09.

16 година. Стрибки у висоту — 2 метри 12 сантиметрів.

Ще там, у «ядерному» секторі, він відчув пульсуючий біль у правій стопі. Може, потягнув трохи, коли в довжину стрибав? Біль не минав, але, розім'явшись, Микола почав з 1,695. А Кірст чомусь вийшов на 1,80.

2,01 вони взяли з першої спроби. Наростили ще три сантиметри. Коля стрибав із семи кроків. І збив планку, а Кірст подолав 2,04 за іграшки. Ні, слід повернутися до трьох кроків. Він подивився на трибуну, де сидів його тренер Кацман, показав йому три пальці — і побачив дозвільний жест Володимира Яковича. Стрибок вийшов знаком оклику в кінці короткої енергійної фрази...

І біль раптом зник, і Кірст відразу посерйознішав. Легкість, з якою Авилов узяв 2,08—2,10—2,12, витративши на все по одній спробі, немов тягарем лягла на плечі Йохима. Він ледь доповз до 2,10. Два сантиметри — це все-таки 18 очок. І ще не вечір.

18 година. Біг на 400 метрів — 48,50 секунди.

Стартовий постріл вихлюпнув їх на тартан, і покотилися вони, як кулі в кегельбані — кожен по своєму жолобку. Винесло Колю після другого віражу врівень з іншими, тільки світла чуприна американця Банністера миготіла попереду. Не можна його далеко відпускати! Гарячий шум у вухах заглушив усі звуки, усі відчуття. Ось вони, магічні квадрати фінішу... Другий!

Кірст відстав на 0,4... Отже, з п'яти видів програли йому тільки один, вийшов Йохим уперед усього лише на 19 очок.

8 вересня 1972 року. 10 година. 110 метрів з бар'єрами — 14,31 секунди.

У дзвінкий згусток спресувався зараз ритм, чарівний ритм руху, без якого нема бар'єриста.

14,31. Зовсім непогано... І тут закипіла серед десятиборців якась палка суперечка, і Коля раптом зрозумів: зійшов Кірст... Зникли вогні флагмана, і він, Авилов, залишився рухатися далі на чолі флотилії...

12 година. Метання диска — 46 метрів 98 сантиметрів.

Півгодини тому табло сповістило йому, що від найближчого суперника його відділяє цілих 158 очок. Виходить, показати треба звичайний, середній свій результат —тоді не наздожене ніхто.

Авилов, ніжно і твердо стискаючи важке блюдце диска, постояв кілька секунд, репетируючи подумки повороти, що зараз будуть, потім зробив широкий-широкий замах... Диск вилетів, як із пращі. Майже 47 метрів. Це й було потрібно.

14 година. Стрибки з жердиною — 4 метри 55 сантиметрів.

Коля усі висоти брав з першої спроби. Коли повторив особистий рекорд — 4,45, прийшла твереза думка: чи не досить випробовувати долю? Відрив і так величезний, а на жердині схопити травму — дрібниця. Потім стиснув жердину і напереваги з нею рвонув в атаку.

17 година. Метання списа — 61 метр 66 сантиметрів.

Ретельно протираючи ганчіркою сріблястий «Хелд», Авилов уже бачив себе на розбігу, бачив, як акцентує схрещений крок, як починає ривок, як «ударяє» плечем уперед. Усе дуже просто — слід тільки повторити це в натурі.

Ртутним струменем майнув спис, прокресливши смужку на блакитному тлі неба і чітко пірнув униз. 61,66 —знов особистий рекорд!

18 година. 1500 метрів — 4 хвилини 22,8 секунди.

Друг і суперник Льоня Литвиненко рвонув зі старту, як спринтер. Ще б пак: успіх на цій, воістину стаєрській для десятиборців, дистанції гарантував киянину олімпійське срібло. Втриматися б за ним метрів за 50-60 — і справу зроблено. Але де сили взяти? Дибилися віражі, нескінченно стелилися прямі. За фінішем він упав, його вкутали ковдрою, поклали на якусь лавку, довкола стояв чомусь жахливий шум... І раптом усе одразу прояснілo, знайшло глибину і чіткі обриси. І там, угорі, горіли на табло неймовірні, сліпучі цифри «8454».

...Невдовзі після того, як Микола Авилов повернувся до Одеси, рідне «Динамо» подарувало йому автомашину «Волга» з номером, що дублює його фантастичний світовий рекорд — «84-54».

Олександр БАШКАТОВ.

На знімку: Микола Авилов.

ПАМ'ЯТЬ

Шукати варто і через десятки років

Це фото зроблено в 1941 році. Мій дядько, мамин брат, Коломієць Петро Іванович не повернувся з війни. Наша бабуся, Марія Калістратівна Коломієць, усе життя шукала сина. Тільки цього року завдяки співробітникам Українського фонду пошуку «Пам'ять» я знайшла дядька. Він загинув смертю хоробрих у 1944 році, про що знайдено запис у «Книзі пам'яті України» (том 10, Житомирська область, 1996 р.).

Діяльність фонду пошуку різнопланова. З нагоди 300-річчя заснування Санкт-Петербурга голова фонду Михайло Крисько та Галина Ковалевська по радіо звернулися до захисників Ленінграда та тих співвітчизників, які пережили блокаду. Відгукнулося чимало ветеранів та учасників тих подій, які запропонували створити при УФП Українську асоціацію блокадників та захисників Ленінграда. Галина Ковалевська була й ініціатором акції «Спадкоємці Перемоги», присвяченої 60-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. В рамках акції діти й молодь залучатимуться до різних заходів, які допоможуть зберегти пам'ять про героїчне минуле батьків і дідів.

Леоніна НЕКРАСОВА,
член президії УФП «Пам'ять».

На знімку: Петро з братом Павлом.
Фото з родинного архіву.

ФОТОФАКТ

Відомий український мандрівник 46-літній історик з Дніпропетровська Сергій Гордієнко разом зі своєю собакою породи лабрадор вирушає в кругосвітню подорож, яка розрахована на чотири роки. Він має пройти більш як 34 тисячі кілометрів.

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

ВИДАННЯ

Чи збудуться мрії туриста?

На радість тим, хто мріє під час відпустки втекти від міського гомону, побачив світ англо-український путівник «Івано-Франківська область. Зелений туризм у Карпатах». Посприяло цьому Головне управління зовнішньоекономічних зв'язків, туризму і торгівлі Івано-Франківської облдержадміністрації.

Нове видання містить інформацію про найкращі приватні садиби, пансіонати, невеличкі готелі, що можуть приймати приїжджих. До фотографій кожної оселі додається адреса і телефони. А про зручності, які має та чи інша садиба, повідомляють піктограми (умовні позначки). Скажімо, з них можна довідатися, чи є в господаря телефон, ванна, холодильник, пральна машина тощо.

Видало управління і ще одну книжку — «Івано-Франківська область. Туристичний путівник». У ній представлено туристичний потенціал регіону. Тут вміщено туристські карти всіх районів, на яких позначено важливі для туриста об'єкти.

— Видати такий путівник — це була і моя мрія, і всіх голів райдержадміністрацій, — зізнався начальник згаданого управління Мирослав Блащук.

Утім, побоююся, що такі путівники залишаться мрією для відпочивальників. Адже кожна з книжок має лише тисячний наклад. Путівники презентуватимуть делегаціям з інших областей та іноземним гостям. Також їх отримають центри туристичної інформації, турагенції тощо.

Дарина НАЗАРЧУК.

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Луганській області
повідомляє про проведення публічних торгів (аукціону) з продажу дебіторської заборгованості ДВАТ «Шахтопроходка» по шахті «Білорічінська» на суму 726020,95 грн. (дата виникнення заборгованості —грудень 2001 р., листопад 2002 р.).

Реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховується на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Луганській області: р/р 260096100 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 304007, код ЄДРПОУ 26252762.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу перераховується на рахунок ТОВ «Оціночна фірма «Полінформ»: р/р 260001836 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 304007, код ЄДРПОУ 25364683.

Заяви на участь в публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Поштова, 2 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

Публічні торги (аукціон) відбудуться 9 січня 2004 р. об 11.00 за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Поштова, 2.

Додаткову інформацію про об'єкт продажу можна отримати за телефонами: м. Луганськ — (0642) 58-17-83, 58-18-59, 53-44-32.

Постановою господарського суду Запорізької області від 05.09.2003 р. справа № 18/6/03 (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Берда» (код ЄДРПОУ 30086176, р/р 26007301160665 в БФ КБ «Аваль», МФО 313485, юридична адреса: 71133, вул. Шамрая, 3, с. Карла Маркса, Бердянського району, Запорізької області) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Митрофанову О. Л. (71116, вул. Піонерська, 67, кв.59, м. Бердянськ, Запорізька область) ліцензія АА № 250430.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області № 4/83-Б від 05.11.2003 р. (29000, м. Хмельницький, м-н Незалежності, 1) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Дунаєвецького комбінату комунальних підприємств (32400, Хмельницька область, м. Дунаївці, вул. Горького, 15; код ЗКПО 03356648; п/р № 26008301212029 в ЦВ Промінвестбанку ТВБВ № 6, м. Дунаївці, МФО 315278).

Ліквідатором призначено Вдовичинського Анатолія Вікентійовича (ліцензія № 047670 від 07.08.2001 р.).

АТЗТ «Енергоінвест» (код ЄДРПОУ 25202472) повідомляє про свою реорганізацію шляхом приєднання до ТОВ «АПО «Цукровик Полтавщини» (код ЄДРПОУ 30811110). При реорганізації всі права та обов'язки товариства переходять до його правонаступника ТОВ «АПО «Цукровик Полтавщини».
Тел. для довідок: 416-94-31.

Приватне підприємство «Модернбуд», код ЄДРПОУ 21668742, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом одного місяця з дня публікації.
Адреса: 01015, м. Київ, вул. Козятинська, 6.

Загублений Дублікат Свідоцтва № 126 про реєстрацію Статуту релігійної організації Свято-Успенської Києво-Печерської Лаври від 30.05.1996 р. вважати недійсним.

Закрите акціонерне товариство «ЛИБІДЬ-ПЛАЗА» (код ЄДРПОУ 32706577), розташоване за адресою: м. Київ, бульвар Дружби Народів, 8, кв. 9, повідомляє про зміну своєї назви на «Либідь-Холл» у зв'язку з прийнятим рішенням Загальних зборів акціонерів «ЛИБІДЬ-ПЛАЗА» Протокол № 1 від 01 грудня 2003 року.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 10.11.2003 р. порушено провадження по справі № 10/244-03 про банкрутство Відкрите акціонерне товариство «Калинівський машинобудівний завод» (22400, Вінницька обл., м. Калинівка, вул. Леніна, 67, код ЕДРПОУ 14309592, р/р 260093013344 в БВ № 12 ПІБ м. Вінниця, МФО 302571).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Возвякевич Надію Іванівну (ліцензія від 19.10.2001 року серія АА № 249802, адреса: 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, к. 1303, тел: (0432) 52-01-53). Претензії приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) постановою від 14.11.03 по справі № 9/92Б визнав банкрутом СТОВ «Машинно-Технологічна станція «Колос» (92215, Луганська обл., Білокуракінський р-н., с. Тимошине, Поточний рахунок 26002301164 у Білокуракинському відділенні ощадбанку № 3316, ідент. код 30163716) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Рачок Роман Володимирович (ліцензія АА № 520132 від 01.07.03, адреса для кореспонденції: 01033, м. Луганськ, вул. Оборона, 24).

Ухвалою Господарського суду м. Києва (б. Б. Хмельницького, 44-в) № 24/716-б від 22.10.2003 р. порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ «Алленд» (ідентифікаційний код 23391032, р/р 26000043100361 в Московському відділенні Київської міської філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322012). Ліквідатором банкрута призначено Дранченко В. М. (ліцензія АА 249738 від 19.10.2001 р. Адреса для листування: 04074, м. Київ, Мукачівська, 3/9, кв. 14, т. 430-04-29).

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) по справі № 16/61 від 22.08.03 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Мрія» (89300, м. Свалява, вул. Добровольців, 33, код ЄДРПОУ 20460821, р/р № 260012019000 1 в Свалявському ТВБВ Закарпатської дирекції АК АПБ «Україна», м. Ужгород, МФО 312141).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Зийнича Віктора Юрійовича (ліцензія № 047540 від 04.07.2001 р., 89300, м. Свалява, вул. Радянська, 113).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу № 23/381-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Авіакомпанія «Хорс» (бул. Лесі Українки, 34, м. Київ, 01133), Код ОКПО 04937956, р/р № 26003000958001 в КФ АТ «Укрінбанк», м. Київ, МФО 300250.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Захарчука В. С., ліцензія АА № 047797 від 11.10.2001 року.

Адреса: а/с 100, м. Київ-146, 03146.

Тел/факс: (044) 252-68-75; (044) 252-68-76, тел. моб. 8 (050) 358-25-22.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 5/553-03 про банкрутство сільськогосподарського акціонерного товариства «Погребищенське» відкритого типу по вирощуванню насіння цукрових буряків (22200, Вінницька область, м. Погребище, вул. Київська, 44, п/р 260009320 в Вінницькій обласній дирекції АППБ «АВАЛЬ», МФО 302247, код ЄДРПОУ 00385508).

Розпорядником майна призначений Кравцов Володимир Андрійович (ліцензія АА № 047609 від 12.07.01 р.; 10000, м. Житомир, Майдан Рад, 12, кім. 320).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»,
ідентифікаційний код 22048622, 10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8.

Оголошення про проведення тендеру з будівництва ЛЕП-110кВ «Корбутівка-Смолянка» в Житомирському районі було опубліковане в газеті «Голос України» від 03 жовтня 2003 року № 186.

Вартість договору про виконання робіт (з урахуванням ПДВ) 14,2 (чотирнадцять мільйонів двісті тисяч) грн.

Переможцем визнано дочірнє підприємство «Житомирська механізована колона» відкритого акціонерного товариства «Київсільелектро», ідентифікаційний код 00132405, 10029, м. Житомир, вул. Ватутіна, 106-б. Телефон: (0412) 375-010.

Олімпійці з Малої Арнаутської

РЕПОРТАЖІ ОДЕСЬКИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ

Кор.: Наближається Олімпіада. Відомо, що цього разу в ній братиме участь рекордна кількість команд. І не виключено, що цей рекорд пов'язаний з тим, що свою заявку на участь в Олімпійських іграх подала, як не дивно, і команда вже знайомої нам одеської комунальної квартири...

Двері в комуналку. На ній п'ять олімпійських кілець. Двері відчиняються. Ми бачимо підпилого Петровича в позі бігуна на старті. У руці, як естафетна паличка, пляшка. Тут же Семен Маркович у тренувальному костюмі зі стартовим пістолетом.

Семен Маркович: На старт! Увага!.. Марш!

Постріл. Петрович рачки виповзає з кадру. Входить Кореспондент.

Кор.: Здрастуйте, програма «Джентльмен-шоу».

Семен Маркович: О, здрастє, здрастє!..

Кор.: Скажіть, Семене Марковичу, як це вам спало на думку виставити свою команду на Олімпіаду?

Семен Маркович: А що такого? Якийсь Ліхтенштейн може брати участь, а ми ні?!

Кор.: Вибачте, але Ліхтенштейн — це все-таки країна.

Семен Маркович: Можна подумати!.. У нас у квартирі народу живе набагато більше!

Кор.: І ви що, усерйоз розраховуєте на перемогу?

Семен Маркович: Звичайно! От зараз, наприклад, для створення атмосфери ми запалюємо в нас у квартирі олімпійський вогонь. До речі, подивіться урочисту церемонію...(Миршавий чоловічок у сімейних трусах і в майці запалює сірник, біжить по коридору, передає його іншому, той вбігає на кухню, передає палаючий сірник Симі.) Олімпійський вогонь запалити! (Сима запалює газ.)

Кор.: І що, він у вас, як на Олімпіаді, горітиме цілий місяць?

Сима: Навіщо? Як тільки закипить чайник, я його вимкну.

Кор.: Семене Марковичу, і все-таки, для того, щоб брати участь в Олімпіаді, потрібна серйозна тренувальна робота!

Семен Маркович: Звичайно! (Відчиняє двері ванної.) Ось тут, наприклад, тренується Яша — наш майбутній олімпійський чемпіон з плавання.

У кадрі порожня ванна. В ній у масці з трубкою біжить на місці Яша.

Кор.: Пробачте. Але мені завжди здавалося, що, по-перше, змагання з плавання мають на увазі наявність води, а по-друге, там усе-таки не біжать, а пливуть!..

Семен Маркович: Молодий чоловіче! Мабуть, я перший день у великому спорті!.. Я подзвонив в оргкомітет Олімпіади і сказав: або вони домовляться з нашим жеком, щоб нам нарешті дали воду, або нашому учасникові дозволять бігти по дну басейну. Другий варіант вийшов для них простішим... Яшо, натисни!

Яша різко прискорює біг.

Кор.: Мда-а, вражає!

Семен Маркович: Це ще що! У нас є майбутній світовий рекордсмен у спринті. Він уже зараз готовий пробігти сто метрів за вісім і нуль.

Кор.: Не може бути!

Семен Маркович: Ну чому? Петровичу!

З'являється Петрович.

Петрович: Фізкульт-привіт, Марковичу!

Семен Маркович: Петровичу, за вісім і нуль стометрівку зробиш?

Петрович: Та я й за нуль сімдесят п'ять що хоч зроблю! (Дістає пляшку 0,75.)

Семен Маркович: Ех, який атлет! Шкода, допінг-контроль не пройде...

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Кор.: М-да... Семене Марковичу, кажуть, до програми Олімпійських ігор увели жіночу важку атлетику. У вас є представник?

Семен Маркович: Звичайно! І вам пощастило: Софія Петрівна якраз прийшла з базару. (У кадрі Софія Петрівна з величезними торбами.) Софіє Петрівно, який у нас сьогодні результат? Та-ак...(Читає її список.) Двадцять кіл вишні, тридцять — цибулі, п'ятдесят — картоплі... Так... Триста кеге. Є рекорд!

Кор.: Неймовірно! (Помічає перебинтованого, з рукою в гіпсі, хирлявого мешканця, що боксує з тінню.) Вибачте, а це хто?

Семен Маркович: О, це наш майбутній чемпіон з боксу у важкій вазі!

Кор.: Пробачте, але як же він у такому вигляді зможе перемогти?

Семен Маркович: А в цьому і полягає наша тактична хитрість.

Кор.: Не зрозумів.

Семен Маркович: Ну подумайте, це ж яким треба бути звіром, щоб його вдарити!

Кор.: Та-ак, вражаюча команда!.. А от скажіть, метальники у вас є?

Семен Маркович: Звичайно! От Симочка — наша рекордсменка!

Кор.: А що вона у вас метає — диск, молот, спис?

Семен Маркович: Якщо чесно — усе, що під руку потрапить!

Кор.: Справді? Ну і як же вона добивається рекордних результатів?

Семен Маркович: Дуже просто. Головне — щоб на позначці рекорду стояв її чоловік!

У кадрі Сима в позі дискобола загрозливо розмахує сковорідкою. За кілька метрів від неї стоїть переляканий чоловік.

Чоловік: Симочко, а можна, я не буду сьогодні мити посуд?

Сима: Що-о-о?!

Метає сковорідку. Чути зойк.

Семен Маркович: Ну от, ще один рекорд!

Вбігає сусідка.

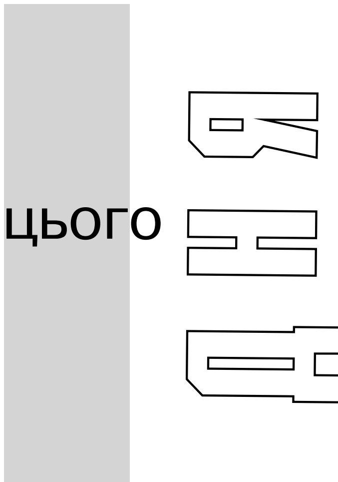
Сусідка: Семене Марковичу, Семене Марковичу! Поздоровляю! Петрович побив рекорд Бубки!

Семен Маркович: Що, стрибнув на сім метрів?

Сусідка: Ні, упав із дванадцяти!..

Публікацію підготував **Георгій ВОРОТНЮК.**

Одеса.

■ 1240 р. Татаро-монгольське військо хана Батия захопило Київ. Мешканців винищено, місто спалено. ■ 1673 р. Помер французький інженер Гійом Левассер де Боплан. Збудував на Україні фортецю Кодак, кілька замків, склав «Опис України». ■ 1872 р. Засновано Історичне товариство Нестора-літописця. ■ 1903 р. Народився композитор Микола Колесса. ■ 1913 р. Народився Микола Амосов, хірург-кардіолог. ■ 1917 р. Фінляндія, яка більше ста років входила до Російської імперії, проголосила свою незалежність. ■ 1919 р. Розпочався І Зимовий похід армії УНР по денікінських та радянських тилах.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 8—14 грудня 2003 року

Тиждень буде насичений подіями. Виявляйте активність та ініціативу, навіть якщо зіткнетеся з перешкодами і труднощами, тоді у вас з'явиться перспектива.

ОВЕН. Заплановані короткі поїздки, контакти, зустрічі та листування можуть відбутися, якщо ви докладете додаткових зусиль. Крім того, виникне багато турбот і на вас буде покладено велику відповідальність. Цього тижня вдалим буде спілкування з начальством. Ваше завдання полягає в тому, щоб чітко зрозуміти, чого від вас вимагають.

ТЕЛЕЦЬ. Приємним буде ваше спілкування з коханими або дітьми. Нові знайомства з іноземціями, можуть зав'язатися романтичні стосунки. Вам доведеться багато листуватися, спілкуватися та їздити, ймовірна далека поїздка туди, де ви вже були. Все, що ви розпочнете або продовжите, у майбутньому розширить особисті та професійні можливості.

БЛИЗНЮКИ. Проведену вами аналітичну або дослідницьку роботу оцінить начальство. Можливо, це у перспективі дасть вам змогу підвищити свій професійний рівень, посісти нову посаду, що значно поліпшить матеріальне становище. Труднощі можуть виникнути в матеріальному плані, вам доведеться багато в чому собі відмовляти.

РАК. Цього тижня можна обговорити й розв'язати важливі питання зі своїми партнерами або чоловіком (дружиною). Не відмовляйтеся одразу від того, що вони запропонують. Найімовірніше, ваші ідеї будуть нездійсненними. Пообіцяйте менше — зробіть більше. Дуже вчасною і корисною може бути допомога або консультація фахівця. Йдіть до мети поступово — це принесе успіх.

ЛЕВ. Ви можете самі або зі своїми співробітниками обговорити і спланувати власні чи спільні дії для розв'язання поточних справ. Якщо вирішуються питання серйозні, необхідно врахувати прихований вплив авторитетної людини і домовитися з нею заздалегідь. Можливо, вас заскочить те, що ви опинитеся в ізоляції. Краще використайте цей час для розв'язання внутрішніх проблем.

ДІВА. Для вас актуальними можуть стати питання, пов'язані з дітьми чи коханим. Можливо, ви будете ініціатором активного обговорення власних проектів та ідей. Якщо знадобиться підтримка, то ви її знайдете у партнера або чоловіка (дружини). Але не варто розраховувати на підтримку друзів і покровителів — вони не зможуть вам допомогти.

ТЕРЕЗИ. Ви здатні вирішити питання, пов'язані з житлом і нерухомістю, або обговорити домашні проблеми, що нагромадилися. Звичайно, можна послатися на зайнятість і нічого не зробити вдома, внаслідок чого ви лише втратите нагоду розв'язати давню проблему. Обговоріть заздалегідь свої плани з начальством або батьками.

СКОРПІОН. Дуже сприятливий період для спілкування з дітьми, ви можете допомогти вирішити їхні нагальні питання, у тому числі і з навчанням. Єдине, що може ускладнити розв'язання цих проблем, — відсутність потрібної інформації. Можливо, вам треба буде повернутися до старих зв'язків і контактів за кордоном. Для профілактики здоров'я потрібно цього тижня якнайбільше мовчати.

СТРІЛЕЦЬ. Можливо, ви обговорюватиме своє фінансове становище з дружиною (чоловіком) або партнером. Виділіть гроші на домашні витрати: придбання побутової техніки або купівлю нових меблів. У разі необхідності краще заробіть потрібну суму, але не позичайте. Можливі проблеми в інтимних стосунках.

КОЗЕРІГ. Вдалими будуть: інтелектуальна діяльність, складання іспитів, зміна або захист диплома. Ви можете завдяки листуванню або спілкуванню в Інтернеті зав'язати перспективні знайомства з людьми, які далеко від вас. З тими, хто близько, — з партнерами або чоловіком (дружиною) — ви можете посваритися. Все залежатиме від вас.

ВОДОЛІЙ. Ваші душа і тіло потребують відпочинку і спокою. Світські заходи обтяжуватимуть, тому краще побути вдома. Головну увагу сконцентруйте на своєму здоров'ї та на повсякденних обов'язках: і домашніх, і службових. Перегляньте поточні плани, від незначних справ краще відмовитися.

РИБИ. Для вас вдалими будуть колективні і громадські справи. Намагайтеся не нехтувати думкою колективу або групи однодумців. Перешкодою в розв'язанні нагальних питань може стати занадто велика увага до дитини або коханого. Ваша активність знадобиться для залагодження сімейних або квартирних питань. Можливе напруження в спілкуванні з батьками.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Без образ...

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

Мал. Михайла САЧКА.

— Дехто ображається не на дії уряду, а на мої слова, що я щось не те сказав...

Від чергового:

— *Вікторе Федоровичу, щоб було без образ — спробуйте попрацювати із сурдоперекладачами.*

Є режим!

Мал. Василя фЛЬОРКА.

Володимир Рибак, представник Кабміну у Верховній Раді:

— Уряд працює в експериментальному режимі...

Від чергового:

— *Ех, якби він, уряд, ще й зарплату отримував 205 гривень! Хоча б заради експерименту...*

Принаймні прочитають

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО

«Українська правда» повідомила, що знайшовся відповідальний за донецькі антиукраїнські біг-борди. Це — Олександр Базилюк, голова Слов'янської партії:

— І все-таки студенти принаймні читали наші листівки, а дехто з них з власної ініціативи втік з уроків на площу, де відбувалися небачені події. Чи можна всидіти в аудиторії, якщо місто гуде і скандує незвичне для слуху гасло: «Нашизм не пройде»?..

Від чергового:

— *Розвивайте успіх! Випустіть партію купальників бікіні з написом спереду: «Нашизм не пройде!» Хто після цього всидить в аудиторії?*

От вам і хе-хе

Микола Азаров, Перший віце-прем'єр, Міністр фінансів України:

— Якби в уряду було кілька прихованих мільярдів (хе-хе), було б непогано... А то ж розраховано все нитка до нитки...

Від чергового:

— *Авжеж, що все розраховано: з миру по нитці — президентові на вибори...*

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Дещо про свободу слова

Свобода слова, безумовно, є, але спробуй писни!

Пророкують спеціалісти

У керівництва Бананового Маразмадору нарешті дійшли руки і до книговидання, яке ще зводить кінці з кінцями. Тому, переконані спеціалісти, вже буквально через кілька місяців від цієї галузі у республіці не лишиться й сліду.

Нова приказка

Був би опозиціонер, а стаття знайдеться!

Пряма залежність

90 відсотків економіки Бананового Маразмадору працює в тіні. Завдяки цьому саме 90 відсотків мафіозі підтримують нинішнє керівництво країни.

Диво-програма

У Банановому Маразмадорі прийнято чергову програму боротьби з корупцією та оргзлочинністю. Корупціонери задоволені: як мінімум півроку програма буде ретельно вивчатися, обговорюватися, пропагуватися, а там, скоріш за все, настане час для прийняття нової, ще більш ефективної програми.

Статистика

У Банановому Маразмадорі нарешті встановили справжню причину кризи на продовольчому ринку. З'ясувалося, що локшину, котру навішували на вуха громадянам (а це мільярди тонн), з звітах додавали до макаронних виробів, призначених для внутрішнього споживання. Тому-то всі й були впевнені: їжі — повнісінько!

Цінові новини

У Банановому Маразмадорі триває зниження цін. Скажімо, гонорар за вбивство знизився на 25 відсотків, практично за безцінь ідуть гідність та совість і майже вдвічі менше беруть за лобіювання в місцевому парламенті.

Шоу вдалося

«Ні — відмиванню брудних грошей!» — під таким лозунгом у Банановому Маразмадорі з неабияким успіхом пройшла чергова шоу-акція. Мафіозі відмили через неї не один десяток мільйонів доларів.

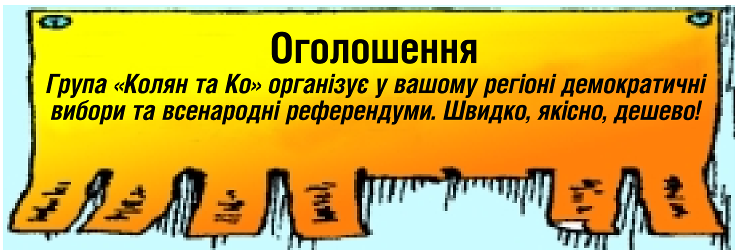
Будь-який рейтинг — за ваші гроші!

До підручників для студентів Академії управлінців включено новий розділ «Проведення соціологічних опитувань наперед до виборів».

Олександр ПЕРЛЮК.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Сніг у грудні глибокий — урожай високий

6 грудня — переддень святої Катерини. З цього вечора дівчата починали ворожити: крали у чужому садку гілочку вишні і ставили її у воду. Якщо вона до Різдва розквітне, то того ж року дівчина заміж вийде.

7 грудня — Катерини. Дівчата знову ворожили: насипали в миску каші і йшли гуртом на вулицю кликати судженого на вечерю, б'ючи макогонами по воротах та приказуючи: «Іди, іди, суджений, кашу їсти!» Звідки пес загавкає, туди й заміж піде.

7 грудня — Матвія, Симеона-Юди. Остаточно замерзає земля.

9 грудня — Георгія Побідоносця, Єгорія, Юрія, Юріїв день. Це друге після весняного (5.05) свято, яке ще називають «холодним Юрієм». А за давньою легендою цей день ще вважається святом вовків.

12 грудня — Парамона або Передандрія. Молодь увечері збирається на калиту. Дівчата випікають великий корж, підв'язують до сволока, а хлопці, проїхавшися на коцюбі, мають відкусити шмат. Присутні смішать «коцюбника» і, якщо він не зуміє посмакувати калитою, то невдаху обмащують сажею. В цей день стежили і за погодою: якщо вода на річці тиха — на рівну зиму, шумовита — на завірюхи. Якщо до цього дня сніг не випав — зима буде тепла, а як пішов — довга й холодна.

Прикмети грудня

■ Туманне коло навколо сонця — на хуртовину, якщо стовпи біля нього — чекай морозної погоди.

■ Починають плакати вікна — знизиться тиск і потеплішає.

■ Горобці ховаються у затишок: під дах чи залазять у купи хмизу — на мороз і заметіль.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
▸ Рукописи не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
Ⓡ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 0311228. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

